Țara noastră aur poartă, noi cerşim din poartă-n poartă

100 de ani de la campania de la Mărăşti, Mărăşeşti şi Oituz ~1917-2017~ pag. 18

Postul B1 TV şi „veninoasa“ emisiune „Lumea lui Banciu“ pag. 2

Ne apropiem de ... „răvăşitul României“? Acum la sarbătorirea centenarului? pag. 12

REFLECTOR argeşean

ZIAR DE ATITUDINE, ANALIZE, INVESTIGAȚII ŞI DEZVĂLUIRI

Director: Dumitru BOȚILĂ ● Anul XII - Nr. 356 - 20 pagini - tiraj 2.000 ex. ● 23 octombrie - 6 noiembrie 2017 ● 2 lei ●

„Art. 1 din Constituție: România este stat național, suveran şi independent, unitar şi indivizibil“

La Primăria Piteşti apa trece... la fel ca şi Primarul Ionică... izvoarele de la Mărăcineni rămân pag. 6

„Pacea politică din PSD“ - o pace ruşinoasă dar necesară pag. 3

EDITORIAL

Nu le convine răspunderea pentru hotărârile date greşit?

Ce nu le convine celor 146 de procurori şi judecători argeşeni de cer modificarea legilor justiției?

În ziarul Ancheta din 16 octombrie 2017, la pagina 8 a apărut un material prin care sunt nominalizați peste 146 de judecători şi procurori care au semnat un document al ministrului justiției care prezenta proiectul privind modificarea legilor justiției.

*De la început trebuie precizat faptul că împotriva principiilor de drept care ar trebui să fie cunoscute de judecători şi procurori, domnii judecători şi procurori nu sunt îndreptățiți să protesteze în mod public sau mai puțin public la un proiect de lege care trebuie să ajungă la Parlamentul României, ca o propunere de îmbunătățire a activității celei de-a treia putere în stat, reprezentată de justiție. Formulând termenul de „cea de-a treia putere în stat“, avem în vedere prevederile art. 124 şi 126 din legea fundamentală - Constituția, privind **„autoritatea judecătorească“**. Din această autoritate, respectiv din cea de-a treia putere în stat, fac parte doar **„judecătorii“, „nu şi procurorii“**. Procurorii au atribuțiuni, iar activitatea lor este reglementată de art.131, respectiv „Ministerul Public“ care este o parte a Guvernului. Cu alte cuvinte, procurorii reprezintă interesele generale ale societății precum şi drepturile şi libertățile cetățenilor. Pentru a întări cele spuse facem precizarea asupra faptului că procurorii, prin semnarea unei petiții privind îmbunătățirea sau prezentarea unei nemulțumiri asupra actelor de modernizare a activității justiției contravine Constituției, respectiv art. 131. Ne întrebăm cum este posibil ca „unii procurori“ care au semnat această petiție să nu înțeleagă faptul că domnii procurori argeşeni, ca de altfel toți procuroii din România, sunt subordonați din punctul de vedere al legalității şi al coordonării de către Ministrul Justiției. Considerăm că această semnare a unei petiții împotriva ministrului justiției, precum şi a luptei care se desfăşoară în prezent în justiție şi procuratură, în România, reprezintă o activitate foarte gravă din partea „unui număr de procurori“, nu ai tuturor procurorilor argeşeni. Sigur este faptul că nici judecătorii nu au dreptul moral să se manifeste public împotriva modificărilor unor legi elaborate sau care se vor elabora de Parlament, având în vedere faptul că **„Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român, şi unica autoritate legiuitoare a țării“**. În aceste condiții ne*

(continuare în pagina 10)

Propunerile noastre pentru LOTO 6/49: 17 11 4 14 48 47

Citeşte-l şi dă-l mai departe!

Oare CNA şi Biserica Ortodoxă nu vede?

Postul B1 TV şi „veninoasa“ emisiune „Lumea lui Banciu“

De o bună bucată de vreme urmăresc cu stupefacţie modul de desfăşurare a unei emisiuni anti-româneşti, anti-istorie, anti-ortodoxie, într-un cuvânt **„ANTI“,** iar pe iniţiator, **„un anti-Crist“.**

Deci cred că de la răstignirea Lui Hristos, acum peste 2000 de ani, nu a existat vreun individ care să apară pe posturile de televiziune şi să denigreze până la rădăcină „fiinţa naţiunii române“ şi aşa destul de încercată în istorie.

Acest „individ“ este domnul Banciu, un aşa-zis ziarist, care este lăsat de toată lumea politică şi statală, să „verse“ judecăţi de valoare privind trecutul României, a jertfelor pe care marii oameni care au scris istoria, care au făcut istoria, începând cu Burebista şi Decebal, continuând cu: Mircea, Ştefan, Ţepeş, Mihai Viteazul, Ştefan cel Sfânt sau Brâncoveanu, mort fără lumânare, fără ca prezentul să nu-l judece cel puţin moral.

Nu ştim de cine este plătit, ce interese are, ştiu însă un lucru, poate cel mai important, **„şarpele cu clopoţei - Banciu“**, în numele democraţiei îşi permite să „toarne oale cu rahat rău mirositor“ a tot ceea ce este românesc, de la istoria milenară a daco-românilor până la instituţiile fundamentale ale oricărui stat reprezentate de armată şi biserica ortodoxă. Că nu este creştin mă interesează prea puţin prin faptul că în Constituţia noastră permisivă credinţa este liberă sau „chiar prea liberă“. Datorită acestui lucru îşi permite acest **„imbecil“** de individ care vrea să se considere om, iar pe deasupra să se considere „formator de opinie“ sau „jurnalist“. Numele lui este Radu Banciu şi este creatorul celei mai deşenţate emisiuni prin care naţiunea română nu trebuie să mai aibă istorie, nu trebuie să mai aibă trecut, de parcă vechea Dacie (probabil cel mai vechi popor apărut pe continentul european) a apărut acum în 2017, când la 1 Ianuarie, fără vreun referendum privind voinţa naţională să fim „mânaţi ca oile“ în „ograda marilor puteri europene“.

Grav însă este faptul acestui **„şarpe cu clopoţei“,** care aruncă venin pe tot ceea ce este românesc, i se permite şi probabil că este chiar încurajat să profeseze meseria de jurnalist fără ca cineva din ţară şi nici chiar colegii de breaslă să-l tragă de mânecă şi să-i spună răspicat: **„Ajunge Banciule!!!“,** să-l dea, cum spune înjurătura românească, în locul de la „încheietura picioarelor“.

Conducerea statului şi a Parlamentului tace. Academia Română şi oamenii de cultură tac. Organele de represiune ale statului tac. Probabil că şi acestora le plac „veninoasele“ argumente „banciste“ care sunt foarte veninos anticonstituţionale, pe care **„şarpele cu clopoţei - Banciu“** le aruncă asupra naţiunii române.

Sigur că şi Domnul Preşedinte Iohannis tace, în condiţiile în care la art. 80 domnia sa a jurat pe Constituţie să vegheze la respectarea ei.

Tac imoral şi cei patru preşedinţi cărora românii le-au dat voturile având credinţa că vor apăra şi vor garanta independenţa naţiunii şi a poporului român. Este posibil ca ultimul preşedinte, domnul Iohannis, să-i placă „veninul aruncat pe unde“ de **„şarpele cu clopoţei“**. Nu înţeleg însă de ce tace Preşedintele Băsescu, care, şi el, a jurat de mai multe ori pe Constituţie prin funcţiile pe care le-a avut în Statul Român.

Dar, lucrul cel mai grav este modul în care **„tace Biserica Ortodoxă Română“,** şi chiar conducerea Armatei Române. De ce şi armata? Pentru că în decursul mileniilor Armata Română a fost înfrăţită cu Biserica Ortodoxă şi prin ea muribunzii şi-au găsit alinarea pe câmpurile de bătălie.

Nu înţeleg de ce tace Înalt Prea Fericitul Părinte Patriarh sau de ce tac înaltele feţe bisericeşti reprezentate de cei opt mitropoliţi ortodocşi, sau chiar de toţi prelaţii care slujesc cu devotament credinţa creştină de 2000 de ani.

Am făcut această digresiune având în vedere emisiunea prezentată în data de 16 şi 17 octombrie 2017, când acest **„şarpe cu clopoţei“** a aruncat în eter cuvinte grave privind Biserica Ortodoxă care prin subscripţie publică şi sprijin statal se străduieşte să construiască pentru viitor un obiectiv de cult esenţial pentru istoria ortodoxiei româneşti, reprezentată de **„construcţia Catedralei Mântuirii Neamului“.** Însăşi denumirea aceste Catedrale „Mântuirii Neamului Românesc“, reprezintă chintesenţa idealurilor pentru care milioane de cetăţeni, cu precădere ortodocşi au murit pentru credinţa neamului românesc. Acest **„şarpe cu clopoţei“**, în emisiunile prezentate a atribuit Catedralei Mântuirii Neamului apelativul de **„mizerie ortodoxă“.** Asemenea expresii jignitoare la fiinţa naţiunii române nu le-au folosit nici cei mai înverşunaţi adversari ai ortodoxiei, de la budism la islamism, la mahomedanism şi nici chiar multitudinea cultelor religioase devenite comerciale prin care unii excroci încearcă să stoarcă bani de la unii credincioşi de bună credinţă.

Şi toate acestea se întâmplă la postul de televiziune B1, prin emisiunea **„Lumea lui Banciu“** care este tolerată de Statul Român datorită anarhiei constituţionale prin care legea fundamentală a devenit o simplă foaie de hârtie pe care orice **„şarpe cu clopoţei“** o poate încălca, insulta sau denigra.

Acest Banciu **„căţeluşul cu părul creţ“** al jurnalismului modern îşi permite să insulte credinţa ortodoxă română şi pe cei 85% dintre cei care o practică.

Sigur este faptul că autorul celor care spun aceste lucruri nu este un credincios habotnic. El, alături de cei 85% care respectă principiile milenare ale Evangheliei **„din pământ te-ai născut, în pământ te vei duce!“** nu va fi niciodată de acord cu acest individ „scorţos“ în comportament care probabil s-a dat jos dintr-un copac african, doar acum 50 de ani, de când „doamna lui mamă“, probabil o femeie sfântă, ca toate femeile de pe Glob care dau naştere vieţii, l-a născut pe el, „Banciu“, prin chipul **„unui şarpe cu clopoţei“**, fiind înregistrat la starea civilă pe numele Banciu, în loc să-l fii înregistrat pe numele **„şarpele cu clopoţei“.**

În schimb, toate acestea au un răspuns... fără răspuns... tăcerea. Tăcerea tuturor românilor, a celor patru preşedinţi care se înjosesc să asculte mizeria unor emisiuni de la postul B1 TV este de asemeni gravă tăcerea Bisericii Creştine din toată lumea. Este gravă tăcerea conducerii Armatei. Este suspectă tăcerea celei de-a treia putere în stat - justiţia care îl reprezintă pe „Dumnezeu pe pământ“ prin ortodoxie.

În final, aşa cum se spune **„tăcerea unei naţiunii... naşte monştrii“.**

Tăcerea naţiunilor, în ultimii 80 de ani, l-au născut pe Hitler şi pe Stalin, iniţiatorii şi criminalii celui e-al doilea Război Mondial, unde au murit peste 50 de milioane de oameni, din care peste 6 milioane au fost evrei, aruncaţi în lagărele morţii aflate în majoritate pe teritoriul polonez. Ne punem întrebarea, probabil fără răspuns, de ce Hitler a ales Polonia ca ţară de construcţie a lagărelor de exterminare. Deocamdată nimeni nu a dat un răspuns, în schimb, este sigur faptul că „tăcerea americană“, timp de 2 ani până când această mare putere a intrat în război, poate să constituie pentru istorici un subiect de meditaţie politică şi filozofică.

Este posibil ca filozofia americană a preşedintelui Roosevelt, la începutul declanşării războiului să fi fost aceea **„Încaieră-i Doamne că şi mie îmi place!“.** Bancherii americani şi-au făcut afacerile şi cu viii şi cu morţii. Şi-au făcut afacerile şi cu învinşii şi cu învingătorii. Au aşteptat doi ani de partea cui va înclina balanţa vistoriei, în condiţiile în care doar în Bătălia de la Stalingrad au murit câteva mii de români împinşi de marea putere germană a anului 1940.

Sigur că despre emisiunea lui Banciu, mai pe înţelesul tuturor **„mizerabila emisiune a lui Banciu“** se pot spune foarte multe. Noi fiind ortodocşi, unde „iertarea“ reprezintă piatra de temelie a religiei ortodoxe, alături de „milostivenie şi milă“, nu putem decât să spunem drept final, aşa cum auzeam la posturile Europa Liberă **„să auzim numai de bine!“**, iar lui Banciu să-i spunem răspicat **„ciocul mic, şarpe cu clopoţei“.**

DUMITRU CÂRCENI

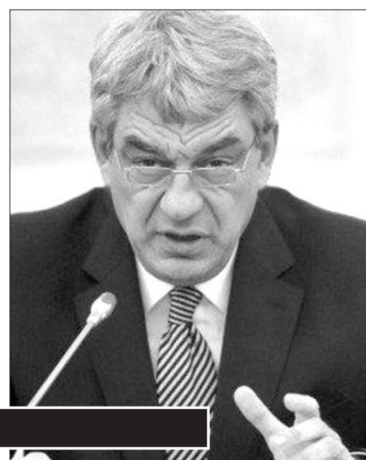
„PACEA POLITICĂ DIN PSD“ - O PACE RUŞINOASĂ DAR NECESARĂ

Preşedintele Iohannis „împlântă cuţitul“ în PSD

În prezent, în Europa doar PSD românesc este singurul partid de stânga care poartă cu mândrie stindardul stângii Europene. În cele 27 de state care compun UE, mai puţin România, „dreapta îşi face de cap“ în sensul că, bogaţii sunt tot mai bogaţi, iar săracii devin din ce în ce mai săraci. Acest lucru este dovedit de modul în care „veneticii“ din toată lumea atraşi de mirajul buneistări Europene, au dat năvală, bătând la „porţile bunăstării“. De peste un an Germania este ţara în care tânjesc „aventurierii“ din Orient şi Africa. Numai că, nemţii, ca putere dominantă în Europa, cer nesita acestor venetici oprind doar cei care au calificare superioară sau „spuma şi creierele“ cele mai strălucite din aceste ţări. Germania este în schimb apărată de politica protecţionistă pe care cancelarul Angela Merkel o desfăşoară faţă de celelalte ţări din sudul şi estul Europei, impunând ţărilor respective condiţii şi cantităţi obligatorii de imigranţii pe care acestea trebuie să-i primească. În aceste condiţii, în 2014, Germania şi-a impus „omul“ care să conducă România prin cea mai ordinară diversiune la care şi-au dat aportul în primul rând marile firme multinaţionale, cu precădere cele germane, unde în România au ajuns la aproape 500 mii. Pentru a da o tentă de democraţie, peste noapte, în decembrie 2014, „dreapta nemţească“ dă o lovitură puternică „stângii româneşti“, condusă anarhic de fostul premier Victor Ponta, şi el un „stângaci“ vândut dreptei Europene şi implicit Germaniei. Prin forceps politic, Germania a impus un etnic german în fruntea statului, în persoana fostului primar de Sibiu unde minoritatea germană de aici de altfel cetăţeni cinstiţi şi patrioţi statului român, prin faptul că au rămas pe meleaguri româneşti indiferent de condiţiile grele impuse atât de sovietici cât şi de actualul sistem instaurat după căderea Berlinului. De la început, primarul de Sibiu ajuns preşedinte, în primele poziţii politice a precizat dur în vorbe şi fapte, dorinţele. „Vreau partidul meu“, „vreau guvernul meu“, „vreau instituţii doamnei mele“. Ultima nu s-a adeverit, pentru că doamna domniei sale, nu a acceptat din motive doar de dumneaei ştiute rămânând aceeaşi femeie modestă în vorbe şi mai rămâne de văzut în fapte. Timp de doi ani, domnul preşedinte Iohannis s-a comportat nu ca un voievod de Alba Iulia cum s-a încoronat Regele Ferdinand, ci ca un adevărat „fanariot“ care aşa cum spun şi comentatorii posturilor Tv „a scos România la mezat“, intereselor marilor puteri, cu precădere Germaniei şi Statelor Unite. Timp de doi ani, domnul preşedinte, deşi nu are de partea sa un vot decisiv de 70-80%, nu a făcut şi nu face altceva decât să-şi ducă la bun sfârşit planurile politice de a sta pe grumazul poporului român aşa cum probabil şi-a dorit Germania încă înainte de începerea primului război mondial. În ultimii ani, aşa cum spuneam, domnul preşedinte a instaurat „regimul dictatorial de teroare politică şi juridică“, bazându-se pe o femeie ajunsă într-o poziţie de decizie importantă care aşa cum se va dovedi, va bulversa şi va distruge „capitalismul românesc“ din faşă. Spunem acest lucru, pentru că în România, la începutul anului 1990 nu a existat un capitalism, ci doar, aşa cum spunea un lider politic în viaţă „capitalismul de cumetrie“. Acesta este reprezentat de promovarea la conducerea instituţiilor statului a familiilor devenite politice, respectiv promovarea în funcţii de decizie, de către părinţi, foşti săraci şi de stânga, a copiilor, soţiilor, nepoţilor, stră-strănepoţilor şi a persoanelor care se străduiesc să supravieţuiască într-un stat de „sorginte mafiotă“, aşa cum spunea preşedintele Băsescu. Preşedintele la început poreclit cu „preşedintele mut“ datorită faptului că vorbea puţin, încurcând expresiile româneşti cu cele nemţeşti, trebuind în primul rând să le gândească în cele două limbi, germană şi română. În schimb, în mintea domniei sale, problema de fond este distrugerea stângii româneşti, pentru că România este singura ţară din estul Europei prin care stânga Europeană mai respiră. Restul, în toate ţările, cu precădere în cele 15 ţări fondatoare UE, „capitalismul de cumetrie European“ (că şi la ei există capitalisml de cumetrie), la ei chemându-se „loby“. În schimb, la noi, preşedintele a transformat loby în DNA. Mai grav este că acest DNA condus de o femeie ambiţioasă având sprijinul neprecupeţit al celor doi ambasadori dominanţi în Europa, cel american şi german, a devenit vârf de lance pentru distrugerea clasei politice româneşti după o perioadă de peste 50 ani de distrugere morală şi fizică a noţiunii de capitalism. Prin toate metodele, de la presa scrisă la cea vizuală, de la luările de cuvânt în Parlament sau în puţinele adunări publice când domnul preşedinte Iohannis nu este hiuduit, nu face altceva decât să facă apologia „parchetului DNA“ care funcţionează împotriva Constituţiei, respectiv împotriva art.131 şi 132 din legea fundamentală pe care domnul preşedinte, fiind „analfabet politic“ nu o citeşte, iar mai grav o interpretează aşa cum sunt „curentele“ venite de la Berlin şi Washington.

Trei doamne... şi toţi trei!

Cum a început „înfigerea cuţitelor în pieptul stângii“

Că Revoluţia română din decembrie 1989 nu a fost altceva decât o diversiune pusă la care de serviciile secrete americane, germane, engleze şi o parte din serviciile CGB, nu mai este un secret pentru nimeni. Diversiunea a fost cu distrugerea Zidului Berlinului şi unificarea celor două state germane, la baza acestui eveniment distructiv al democraţiei a stat evenimentul din 1975 când cele 35 de state Europene au proclamat în vorbe necesitatea unei democraţii ca o contrapondere a dictaturii lui Stalin în fosta URSS. Sigur că Stalin a murit în 1953. Dar „stafia lui“ bântuie şi acum în România. Nicio ţară „nu a beneficiat“ de o teroare mai mare în perioada de după alegerile din 1946 şi terminând cu perioada de dezgheţ aproape total începută în 1965. De această teroare ştiau şi americanii şi toate marile puteri din Europa. Dar au tăcut. Stânga stalinistă s-a pupat cu dreapta capitalistă devenind imperialistă, având în vedere doctrina economică de dreapta numită economia de piaţă liberă. Oare cine putea beneficia de această economie de piaţă? Ţările mari şi mai mici Europene care deţineau colinii de sute de ani în Africa şi pe diferite meridiane? România în niciun caz nu. Noi vom deveni aşa cum au dovedit evenimentele, „servitorii Europei“ după ce, în prealabil, marii capitalişti din vest ne-au acaparat tot. Ne-au luat toate creierele importante din ştiinţă şi tehnologie, ne-au luat fetele care au ajuns saltelele bordelurilor ocidentale, ne-au obligat prin trădarea lui Năstase care a schimbat Constituţia din anul 2003 în mod criminal, să devenim „carne de tun“ în diverse teatre de război pentru „apărarea marii democraţii americane“. În acest context şi pentru toate acestea, preşedintele Iohannis înfige „cuţitul“ des în doctrina politică de stânga, singura care se mai opune marii expansiuni a imperialismului germano-american. Cu toată opunerea prin vot a cetăţenilor români care au dorit să rămână pe meleagurile româneşti, domnul preşedinte nu cunoaşte o altă politică decât politica de diversiune privind distrugerea stângii româneşti. Această diversiune de distrugere are

(continuare în pagina 5)

(urmare din pagina 4)

la bază două noțiuni perimate în actuala situație geo-politică. Este vorba de noțiunea de comunism şi comunişti, precum şi noțiunea de securitate şi securişti. O diversiune mai mare nu putea face domnul preşedinte, părtaş fiind la aceasta, unele posturi de televiziune cum este postul Realitatea TV în care românismul pe care îl promovează Rareş Bogdan (să iubim România în fiecare zi) nu este decât o fanfaronadă când în realitate acesta împreună cu aşa zisul „stângaci“ Guşe, fost secretar general al PSD, probabil hrănit din banii lui Soroş sau a imperialismului care a cuprins Europa, nu face altceva decât să împlânte în fiecare zi cuțitele trimise de preşedinte în stânga românească.

Victor Ponta, „marele cuţitaş“ apropiat al preşedintelui care sprijină pe faţă distrugerea stângii româneşti

Pentru ca cititorul să înțeleagă cele ce le vom analiza în continuare, obligatoriu trebuie să analizăm diversiunea inconştientă a preşedintelui Băsescu care la începutul anului 2012, cu aproape un an înainte de alegerile locale şi parlamentare, a făcut greşeala care era gata şă o facă şi preşeintele Dragnea la diversiunea făcută „sigur“ de Iohannis în primăvara anului 2017, după alegerile parlamentare. Dacă dorim să fim corecți, putem spune că preşedintele PSD Dragnea a făcut greşeli politice fundamentale pentru un partid de stânga, cauzate de situația sa juridică, de condamnarea politică, ca urmare a întăririi de către preşedinte şi a Ambasadei SUA din România a „instituției de opresiune politică numită DNA“. Lui Liviu Dragnea i s-a arătat de peste doi ani „pisica opresiunii“ sau „ori eşti cu noi, ori te băgăm la zdup“. Sigur că Liviu Dragnea este produsul „capitalismului de cumetrie“ datorită faptului că în perioada tulbure a evenimentelor din ianuarie-iunie 1990, „emanații revoluției“ trebuia să-şi ia alături pe toți cei apropiați. Aşa a procedat şi aşa-zisa dreapta românească reprezentată de Partidul Național Țărănesc şi Partidul Național Liberal. Şi acestea, având sprijinul transfugilor care au trăit 20-30 de ani şi s-au hrănit din banii murdari ai unor servicii secrete sau pur şi simplu din propria lor muncă de savanți, cercetători, sciitori, artişti, etc. Aceste două partide lovite puternic în perioada 1947-1955 de către ideologia stalinistă şi nu de comunism cum greşit se vehiculează atât la Institutul de Cercetare a Comunismului, cât şi de către o serie întreagă de comunişti analfabeți ideologic. Imediat în 22 decembrie, la instalarea primului CPUN, de la început a începu lupta surdă între stânga incipientă românească a cărei vechime trecuse de 100 ani, respectiv la începutul anului 1900 prin Dobrogeanu Gherea şi cimentată la sfârşitul primului război mondial când se făceau pregătiri intense pentru „sfințirea pe vecie a statului național, unitar, independent şi indivizibil“, unde, conform documentelor, stânga românească şi-a adus o contribuție hotărâtoare la elaborarea documentelor prin care s-a statuat independența şi suveranitatea ca fiind ceva sfânt. La acest deziderat, religia ortodoxă a avut un rol deosebit de important privind promovarea naționalismului luminat. Pentru că aceasta face acum România şi majoritatea cetățenilor care mai cred în acest lucru, în naționalismul nostru luminat şi nu diversiunea făcută prin „rebeliunea ideologică şi mediatică“ realizată de minoritatea maghiară care răspunde tacit la politica de expansiune verbală, teritorială şi de independență a etnicilor maghiari din cele două județe pe care stalinismul le-a făcut „regiune autonomă maghiară“. Sigur că aceste elemente politice nu aveau nicio legătură cu constituția de după 1 decembrie 1918, ci mai mult aveau legătură cu Federația Rusă în care s-au unit mai de voie, mai de nevoie cele 88 de națiuni atât cât avea fostul URSS. Crearea regiunii autonome maghiare în cadrul statului unitar român, nu avea la bază desprinderea de România cum „falimentar“ încearcă acum Guvernul de la Budapesta. „Pelerinul“ premier maghiar, cu sprijinul „maghiarofilului primar de Cluj şi a „germanofilului“ preşedinte Iohannis, încălcând art.1 din Constituție, îi permite premierului maghiar Orban să „implanteze“ cuțitul în inima României reprezentat de Transilvania. Şi toate acestea doar cu sprijinul domnului preşedinte, a ministrului de externe reprezentant al ALDE care, probabil datorită vârstei (deşi este încă tânăr) tace. Iar premierul Orban „joacă sârba“ în Transilvania în fruntea horei fiind primarul de Cluj, iar la împingerea horei face eforturi deosebite preşedintele UDMR. Că nu este acelaşi lucru, o vom dovedi în cele ce vom spune în continuare.

DUMITRU CÂRCENI

Autonomia maghiarilor din Transilvania este altceva decât autonomia din Ţara Bascilor

La baza acestei lupte pentru autonomie stau două probleme fundamentale prin care se deosebesc cele două etnii. Trebuie să începem cu autonomia din Ținutul Secuiesc. Această aşa-zisă autonomie este o falsă problemă datorită în primul rând că acest ținut secuiesc se află de la Burebista şi decebal pe un teritoriu eminamente românesc. Maghiarii din România, având strămoşii din rândul popoarelor migratoare care s-au stabilit pe teritoriul geto-dac acum 1000 de ani şi s-au „expansionat“ doar după secolul XII-XIII prin operațiuni de cucerire economică, politică şi militară. În Transilvania, care pe timpul acela avea o populație mai redusă numeric, au apărut cetele de nobili maghiari care erau îmbogățiți cu aurul şi prăzile luate după cuceririle făcute şi aveau nevoie acum de a fi independenți față de conducătorii militari care au început înființarea statului maghiar în Câmpia Panoniei, bogat grânar al zonei. Istoricii spun foarte clar că aceşti războinici huni s-au stabilit şi s-au oprit în Câmpia Panoniei, pentru faptul că ei nu aveau căruțe să transporte familiile şi bunurile. Ei erau călăreți destoinici, în permanență mişcare şi aveau nevoie de hrană pentru cai, iar aceasta le era asigurată de Câmpia Panoniei. Istoria ne spune că aceşti nobili huni deveniți maghiari sau unguri s-au stabilit în Transilvania bogată şi apărată de Munții Carpați împotriva hoardelor care încercau să cucerească Europa, pe la sud de Dunăre şi nord de Carpați, prin Ucraina şi Polonia. Călăreții huni nu au avut curaj să treacă în Cehia şi Germania datorită reliefului muntos din vestul Austriei, Cehiei şi Slovaciei. Este vorba de Munții Tatra. Ei s-au mulțumit să facă incursiuni de-a lungul apei Mureşului, Crişurilor, pentru a se aproviziona din Transilvania cu aurul descoperit de romani. La toate acestea au stat caracterul blând al românului transilvănean care a crezut că ungurul este un bun prieten. Drept urmare, a avut loc în Transilvania „o încurcătură lingvistică şi sentimentală între bărbații şi femeile celor două etnii. Datorită acestui lucru, în cele două județe, există în prezent doar 20-25% din cetățeni de etnie română şi restul de etnie maghiară. Românii au fost obligați, datorită măsurilor impuse de autoritățile maghiare cuceritoare să se maghiarizeze, să schimbe numele din Ion în Ianoş, din Maria în Morico şi uneori chiar viceversa. Una peste alta, în cele două județe, cu unele exemple negative de proastă conviețuire, în rest când maghiarii pleacă din aceste județe, sunt foarte bine primiți de restul populației din restul țării. În restul

Ponta

(continuare în pagina 6)

(urmare din pagina 5)

ţării nu există probleme între cetăţenii unguri şi cetăţenii români, unele probleme fiind doar artificiale în cele două judeţe, urmare a diversiunilor făcute prin simpozioane, întâlniri, parastase, pelerinaje, unele evenimente la care vin în Transilvania uneori chiar şi câte o sută de mii de maghiari din toată lumea. Aceasta este situaţia reală din cele trei judeţe, care este fundamental diferită de cei din Catalonia.

De ce Catalonia şi de ce autonomia maghiară este fundamental deosebită de cea din Spania?

Catalonia este o comunitate autonomă a Spaniei, situată în extremitatea de nord-est a Peninsulei Iberice. Acesta este desemnat ca o „naţionalitate“ care s-a dezvoltat peste ani prin Statutul de Autonomie. Capitala şi cel mai mare oraş este Barcelona, al doilea cel mai populat municipiu din Spania. Constituie nucleul original şi cel mai important şi mai extins teritoriu al limbii şi culturii catalane. Spre deosebire de comunitatea autonomă Catalonia, cunoscută uneori şi sub numele de Principat sau de „Catalonia strictă“ există şi regiunea istorică Catalonia, mai extinsă ca suprafaţă, care, pe lângă provincia autonomă Catalonia, include Catalonia de Nord (catalană: Catalunya Nord), o provincie a Franţei din 1659, provincia vecină Valencia, (catalană: València), Insulele Baleare (catalană: Illes Balears), Andorra, şi o zonă adiacentă din Aragon (referită informal ca Franja de Ponent). Toate aceste zone sunt asociate cu istoria poporului catalan şi cu răspândirea limbii catalane. Întreaga regiune istorică amintită este cunoscută sub numele de Ţările Catalane (catalană: Països Catalans). Termenul Catalonia este, oricum, câteodată aplicat de catalani, mai ales de cercurile naţionaliste, pentru întreaga regiune istorică vorbitoare de catalană. Conform Institutului de Statistica din Catalonia, în anul 2013, 51% dintre locuitorii regiunii foloseau limba spaniolă ca limbă principală de comunicare, 36% limba catalană, 6% şi spaniola şi catalana în egală măsură, restul fiind limbi vorbite de emigranţi. Din punct de vedere administrativ Catalonia este divizată în patru provincii: Barcelona, Girona, Lleida, şi Tarragona. De asemenea provinciile sunt divizate in „comarques“, adică districte sau raioane.

Toponimie

Numele Catalunya („Catalonia“) a început să fie folosit pentru patria catalanilor („Cathalanenses“) în sfârşitul secolului al 11-lea şi probabil a fost utilizat ca o referinţă teritorială la grupul de judeţe, care a cuprins o parte din luna martie a Gothia şi martie Hispaniei sub controlul contelui de Barcelona şi rudele sale. Originea numelui Catalunya face obiectul unor diverse interpretări, din cauza lipsei de dovezi.

Istorie

Ca un teritoriu de coastă, Catalunia a devenit baza forţelor maritime ale Coroanei, care se răspândesc puterea aragonez Coroanei în Marea Mediterană, şi a făcut Barcelona într-un oraş puternic şi bogat. Trei importante instituţii constituţionale în acest timp a fost organismul parlamentar Corts Catalanes (catalană parlamentul), Generalitat şi (în oraşul Barcelona) Consell de Cent. Regiunea autonomă Catalona se învecinează cu Valencia la sud, cu Aragon la vest, cu Franţa şi Andorrala nord şi cu Marea Mediterană la est şi la sud-est.

Clima

Clima din Catalonia este foarte diversă. Zonele cu populaţia situată pe coasta din Tarragona, Barcelona şi Girona au un climat mediteranean, partea interioară (inclusiv provincia Lleida şi partea interioară a Barcelona) cuprind un climat continental mediteranian iar Munţii Pirinei au un climat alpin. În zona mediteraneană, verile sunt uscate şi călduroase, iar temperatura maximă este în jur de 25-30 °C. Iarna este rece în unele zone şi ninge frecvent în Munţii Pirinei, ocazional ninge la altitudini mai mici, chiar şi în zonele de coasta iar primăvara şi toamna sunt de obicei anotimpuri ploioase. Parte interioară din Catalonia este caldă şi uscată pe timpul verii. Temperatura poate ajunge la 35 °C, în unele zile chiar şi la 40 °C. Nopţile sunt mai reci decât la coastă, cu temperaturi de aproximativ 14 °- 16 °C.

Politică

Numele oficial al administraţiei autonome catalane (incluzând consiliul executiv sau guvernul, parlamentul şi preşedintele) este Generalitat de Catalunya. Ca şi celelalte comunităţi autonome ale Spaniei, regiunea deţine propria ei forţă de poliţie civilă locală, Mossos d'Esquadra, care după obţinerea autonomiei a preluat atribuţiile de menţinere a ordinii publice de la Guardia Civil şi Policia Nacional, aflate sub conducerea guvernului central spaniol. Spre deosebire de comunităţiile autonome Navarra şi Ţara bascilor, Catalonia nu are un sistem fiscal independent de guvernul spaniol central. În ultimii ani, ca şi restul Spaniei, viaţa politică a Cataloniei a fost zguduită de scandaluri de corupţie la nivel înalt. Din cauza datoriei publice, agenţia Standard & Poor's a retrogradat ratingul Cataloniei la B+.

Împărţire administrativă

Catalonia constă din patru provincii (Barcelona, Girona, Lleida şi Tarragona), create de către Javier de Burgos prin decretul regal de la 30 noiembrie 1833. De asemenea provinciile sunt divizate in 42 „comarques“, adică districte sau raioane. Fiecare dintre ele se mai împarte în municipii, al căror număr total este 948.

Tradiţii

Printre cele mai importante festivităţi se numără correfocs, în care „dracii“ „se joacă“ cu focul şi cu oamenii. Aceşti draci nu sunt în acest caz încarnarea răului; ei sunt exuberanţi, dansând pe sunetele tamburinelor şi ale tradiţionalului oboi, timp în care lansează focuri de artificii. Dar poate cele mai spectaculoase dintre festivalurile catalane sunt acelea ale colles castelleres, grupuri de entuziaşti care formează turnuri de oameni impresionante (până la înălţimea a nouă oameni). Această tradiţie veche, care acum s-a extins într-o mare parte a Cataloniei, şi care a devenit un show, sau sport care atrage mii şi mii de catalani. Alte sărbători folclorice importante sunt carnavalul din Vilanova i la Geltrú şi Patumul din Berga. Catalanii au şi o muzică deosebită de dansuri. Dansul numit sardanaeste un dans deschis, circular, care îşi are originea in Catalonia de nord, mai cu seamă în districtul Empordà din provincia Girona. El este dansat în zilele noastre în pieţe şi străzi, pe muzica unor ansambluri de instrumente de suflat numite cobles. Oricine se poate alătura dansatorilor.

Simboluri

Ca şi celelalte comunităţi autonome le Spaniei, Catalonia are propriile simboluri oficiale. Conform Statutului de Autonomie, drapelul, imnul şi ziua sunt definite ca simboluri naţionale ale Cataloniei:

• Drapelul Cataloniei, numit Senyera, este se bazează pe emblema heraldică a conţilor din Barcelona şi stema Coroanei de Aragon, care este format din patru dungi roşii pe un fond de aur. Acesta a fost un simbol oficial, deoarece Statutul Cataloniei din 1932.

• Ziua Naţională a Cataloniei este pe al 11 septembrie, şi este numit în mod obişnuit La Diada. Ea comemorează 1714 asediul Barcelona înfrângerii în timpul războiului de succesiune spaniol.

• Els Segadors (Secerătorii) este imnul naţional din Catalonia. A fost scris în forma sa actuală de către Emili Guanyavents în 1899. Cantecul este oficial prin lege de la 25 februarie 1993. Aceasta se bazează pe evenimentele din 1640 în timpul Revoltei din Catalonia.

• Ziua Sfântul Gheorghe (catalană: Diada de Sant Jordi) este larg celebrată în toate oraşele din Catalonia, pe 23 aprilie şi include un schimb de cărţi şi trandafiri între cupluri sau membri ai familiei.

DUMITRU CÂRCENI

27 de ani Primăria Piteşti, sub conducerea lui Pendiuc, a mers înapoi ca racul

LA PRIMĂRIA PITEŞTI APA TRECE... LA FEL CA ŞI PRIMARUL IONICĂ... IZVOARELE DE LA MĂRĂCINENI RĂMÂN

De mai bine de un an şi ceva de zile „după decesul politic" aş Primarului Tudor Pendiuc, care după 25 de ani de „conducere păguboasă" pentru cetăţenii Municipiului Piteşti, a reuşit să fie şters din istoria acestui istoric oraş românesc.

Prin alegerile locale din 2016 piteştenii au hotărât continuarea politicii de stânga care a marcat urbea timp de 27 de ani, ca în fruntea Municipiului să fie ales fostul şi înţeleptul viceprimar Ionică care a stat „cuminte" „la coada" primarului Pendiuc, ascultând cuviincios şi chiar acoperind unele din „prostioarele" pe care distinsul primar „caracalean" le făcea „cu voia sau fără voia Domnului".

Şi cum „ulciorul nu merge de multe ori la apă", cu sprijinul DNA, mai mult sau mai puţin legal sau legalizat a fost împins la „lada istoriei". Spunem acest lucru prin faptul că după 27 de ani, în afară de lărgirea unor străzi şi parcări construite de mâna vicelui Ionică, în rest nimic.

Piteştiul arată, arhitectonic, aşa cum l-a proiectat Dincă, Mohanu şi Zamfir. Faptul că s-a realizat şoseaua de centură a Piteştiului nu este neapărat aportul Primarului Pendiuc, ci mai mult, a insistenţelor fostului Preşedinte CJ Nicolescu şi cu sprijinul conducerii PSD de la Bucureşti. Ca să nu ni se spună că îl denigrăm pe domnul vice Ionică trebuie să-i amintim meritul de a face Pasajul de pe Calea Bucureşti. Sigur este faptul că domnul Nicolescu, timp de 8 ani, a lăsat o zestre importantă Municipiului Piteşti şi Argeşului în general prin importantele sărbători intitulate „Fii Argeşului şi Muscelului" care dura până anul acesta aproape o lună de zile.

La conducerea Consiliului Judeţean a venit domnul Preşedinte Tecău, care a dat prima lovitură celei mai importante sărbători de durată, după Simfonia Lalelelor, purtând titlul de mai sus. Argeşul, începând cu anul 2009, a intrat în Istoria României pentru promovarea celei mai importante sărbători de dinaintea Crăciunului, intitulată „Ignatul la argeşeni" în care erau prezentate „arhaic" modul în care se sacrificau porcii încă de pe timpul lui Burebista şi Decebal. La aceste sărbători, Municipiul Piteşti, locul de desfăşurare, nu a participat niciodată în vreun fel. Ba da, din când în când apărea şi Primarul Pendiuc doar mâncând vreo „halcă de şorici". Despre vicele Ionică? De fiecare dată domnia sa fuge. Nu-i place nimic. Fuge de pieţe unde orice primar din orice oraş are obligaţia administrativă de a fi prezent în piaţă, de regulă duminica. Acest lucru era necesar şi era în tradiţia primarilor argeşeni de dinainte de 1989 să ia pulsul cetăţenilor, a dorinţelor lor de aprovizionare, dar şi a problemelor cetăţeneşti. Că doar la piaţă se mai întâlnesc şi bogaţii, şi săracii, fiecare cu interesele lor. Pe actualul Primar Ionică să-l pici cu ceară pentru că nu l-a văzut nimeni prin cele două importante pieţe din Piteşti, nemaivorbind de celelalte două pieţe mai la marginea Centrului Piteştiului. Probabil că domnul primar este ocupat cu „afacerile personale sau de familie", neglijând cetăţenii care i-au dat votul, chiar dacă le-a plăcut sau nu. Este ştiut că la alegerile locale din 2016, dacă puneai pe listă şi „un pisic sau un căţel", doar pentru că reprezenta sigla stângii, respectiv reprezenta „speranţa spre mai bine", cetăţenii votau „şi pisicul şi căţelul". Dar l-au ales pe domnul Primar Ionică. Să-i dea Dumnezeu sănătate, vorba lui Barbu de la B1 TV. Să-şi înmulţească banii şi afacerile, numai că este absolut necesar să fie mai prezent în mijlocul alegătorilor de stânga. Aceasta având în vedere că în Piteşti, ca de altfel în Argeş, datorită primarilor comunali, unii dintre ei câştigând alegerile de la 65 până la 90% voturi în favoarea stângii şi nu a dreptei, a beneficiat de influenţa votului şi domnul primar Ionică. Domnia sa trăieşte într-o carapace închisă, departe de cetăţeni, de interesele lor, care întradevăr sunt mărunte, dar sunt necesare traiului de zi cu zi. Amintim în acest sens marea gafă făcută de domnul primar prin care, nu ştim datorită căror interese, a scos încă de la începutul anului 2017 unele linii de transport în comun venite din localităţile judeţului, cetăţenii fiind nemulţumiţi de modul „înţelept" de conducere al actualui primar.

(continuare în pagina 8)

(urmare din pagina 7)

Buzul de apă Piteşti

Credem că a venit timpul ca domnul Ionică să se trezească „din beţia puterii“

Domnia sa încă nu este conştient că Municipiul Piteşti, conform cărţii lui Ovidiu E. Moţ, intitulată „Piteşti, o istorie în date“, are rădăcini adânci în istoria milenară a Statului Român încă de acum 120 de mii de ani. Numai că, „analfabetul primar“ nu prea le are cu cititul. Poate că, fiind mai dur în exprimare, va avea curiozitatea să răsfoiască această carte care reprezintă o istorie îndepărtată pe care domnia sa are datoria să o conserve pentru generaţiile viitoare nu doar pentru copiii lui. Pentru că de asta este primar. Poate că ar fi trebuit din când în când să cheme „la taifas“ şi pe cei doi viceprimari, care şi dumnealor continuă somul celorlalţi viceprimari ai ultimilor 27 de ani. Ar fi prea mult de spus ca să prezentăm activitatea foştilor viceprimar şi chiar a actualilor viceprimari care sunt „invizibili“ prin activităţile desfăşurate. Poate domn profesor Zidaru să fie ceva interesat pentru învăţământ cum era doamna fost viceprimar doctor care era interesată de medici, dar nu de sănătate.

Aşa cum spuneam, Municipiul Piteşti este aşa cum l-a lăsat străbunii nu prea îndepărtaţi care mai cu voie sau mai fără de voie făceau ordine şi din puţinul pe care îl avea statul au construit blocuri, fabrici şi străzi. Dar Ionică al nostru, cu cei doi „străjeri viceprimari“ ce construiesc? Doar mărirea parcărilor? Sigur că este o problemă foarte importantă. Dar doar atât pentru „mormanul de leafă“ pe care îl primeşte de aproape 15 ani mi se pare foarte puţin.

Faptul că industrie în Piteşti a căzut pe spinarea primarului de la Bascov este un lucru ştiut. Conducerea Municipiului Piteşti, după debarcarea primarului Pendiuc nu a fost în stare să facă măcar indicatoare la intrările în municipiu. Îi amintim domnului vice că intrarea din Piteşti la Bascov pe centură nu arată niciun semn că ar fi Municipiul Piteşti. Acelşi lucru este şi la intrarea pe Şoseaua internaţională Bucureşti - Piteşti - Transfăgărăşan. Aici, în dreptul supermarketului Auchan, Municipiul Piteşti a moştenit de pe timpul lui Zamfir, acum 40 de ani, „Statuia Lalelei“ care doarme liniştită la locul ei. Chiar şi un primar destoinic de comună cum este Stancu şi-a delimitat teritoriul marcând vizibil localitatea Bascov. Îi amintim la Timişoara şi în alte localităţi unde chiar s-au făcut porţi de intrare. La Piteşti nimic. Piteştiul, sub conducerea celor doi primari: Pendiuc şi acum Ionică, nu a făcut nimic, deşi bugetul local este doldora de bani de la contribuabilul piteştean, dar şi de la societăţile care îşi desfăşoară activitatea.

La Piteşti Primăria şi-a făcut propagandă prin pancarde, stabilind că Piteştiul este „oraşul verde“. Noi am spune că este un oraş murdar şi ofilit. Deşi la firma de profil există vreo 4-5 cisterne care au obligaţia de a uda înn perioada de arşiţă străzile, acest lucru nu se face sau se face foarte sporadic.

Salpitex, firma specializată, şi-a restructurat probabil personalul de curăţenie care este tot mai puţin prezent pe străzi. Dar bani cheltuiesc. O chestiune care ar trebui să dea de gândit conduceriii primăriei şi chiar Consiliului Local, a căror preocupare este doar aprobarea unor hotărâri de consiliu, uneori controversate, care nu prezintă problemele majore ale urbei piteştene. Aceasta în condiţiile în care, la cca. un km de Centrul Piteştiului curge Râul Argeş, cum străbat râuri la Paris la Londra sau la Washington. În schimb, la Piteşti, malurile şi marginile râului sunt într-o mizerie de nedescris. Amintim în acest sens, fosta staţie de pompare a apei, clădire care există pe malul Râului Argeş, unde Primăria a închiriat-o unei firme care depozitează peturi şi materiale reciclabile a căror reziduri vor fi spălate prin ploi şi vor ajunge la Râul Argeş. În schimb, staţia de pompare a dispărut, i-au dispărut utilajele de pompare şi în răspunsul dat de domnul primar se precizează faptul că era prea puţină apă pompată din izvoarele subterane dătătoare de viaţă. Şi sigur discuţii şi probleme la Piteşti sunt foarte multe, de aceea vom avea în vedere să facem un serial, poate doar aşa îl vom sensibiliza şi pe domnul Primar Ionică să înţeleagă „acum ori niciodată“ că este necesar ca Piteştiul să schimbe atât orientarea economică cât şi orientarea turistică.

Răspunsul Primăriei Municipiului Piteşti la solicitarea ziarului Reflector

Către,
Ziarul Reflector Argeşean

În urma cererii dumneavoastră înregistrată la Primăria Municipiului Piteşti sub nr. 43806/25,09,2017 prin care, conform Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informaţiile de interes public, solicitaţi informaţii diverse privind situaţia tancurilor amplasate în Ştrandul Tudor Vladimirescu, informaţii privind clădirile Uzinei de Apă şi a Uzinei Electrice, sumele alocate pentru muzeele aflate în patrimoniul municipiului Piteşti, pe baze celor comunicate de compartimentele de specialitate, vă transmitem următoarele:

1. Primăria Municipiului Piteşti a preluat pe bază de protocol încheiat cu Ministerul Apărării Naţionale două tancuri, demilitarizate la data predării. Locaţia pentru amplasarea acestora nu a fost momentan stabilită de către Consiliul Local al Municipiului Piteşti.
2. Municipiul Piteşti are un sistem centralizat de alimentare cu apă din anii 1908-1909, sursa de apă folosită fiind pânza freatică din terasa cuprinsă între Râul Argeş şi Râul Doamnei. Lucrările de execuţie a sursei subterane - inclusiv realizarea studiilor hidrologice- au început din anul 1905 pe baza proiectelor executate de inginerul Wilhelm H. Lindley şi s-au materializat, în 1910 prin execuţia a 27 de puţuri forate în comuna Mărăcineni, la 1,5 km distanţă amonte de podul peste râul Argeş, de o parte şi de alta a şoselei Piteşti -Câmpulung.

În anul 1938 au fost reabilitate 13 puţuri din cele 27. În anul 1960 existau 51 foraje cu diametrul 300 mm, 26 amplasate la vest de şoseaua Piteşti - Câmpulung şi 25 la est către râul Doamnei, care conform Studiului ISPB nr.1466, furnizau un debit de 110 l/s. Începând din 1962 pe baza studiului hidrogeologic ISPB nr. 194 au fost executate încă 16 foraje în zona Mărăcineni, cu adâncimi

(continuare în pagina 9)

(urmare din pagina 8)

cuprinse între 8,50 m şi 18,5m.

Între 1962 -1964, pentru oraş şi CIL Piteşti, s-a propus, prin studiile ISPB 2259/62 şi 1949/62, extinderea captărilor Mărăcineni şi râul Doamnei, în amonte şi aval, prin 69 puțuri, pe o lungime a frontului de captare de 3,0 - 3,2 km, luând în considerare şi infiltrația din râul Argeş şi râul Doamnei. La nivelul anului 1965, captarea Mărăcineni asigură un debit de 340 l/s.

Uzina de apă Mărăcineni I este situată pe terasa cuprinsă între râurile Argeş şi Doamnei. Această captare a fost pusă în funcțiune în anul 1958. Frontul de captare Mărăcineni II a fost executat în perioada 1966-1967. Captarea Mărăcineni II a fost pusă în funcțiune în anul 1968. Captarea Mărăcineni III a fost dată în funcțiune în anul 1969.

Din anul 1970 alimentarea cu apă potabilă şi din punct de vedere industrial a oraşului era asigurată din două surse: - din sursă subterană - captarea Mărăcineni şi din sursa de suprafață - acumularea Bascov, Ca urmare a execuției acumulărilor de pe râul Argeş, capacitatea de captare de la uzinele de apă Mărăcineni a scăzut de la 500-600 l/s la 250 - 300 l/s.

Uzina de Apă Mărăcineni (UAM) este situată în comuna Mărăcineni şi a fost dată în folosință în anul 1907. În ianuarie 1920, construcția UAM a ars, fiind distruse complet acoperişurile, geamurile, tencuiala şi o parte a atelierului uzinei, defectându-se două motoare, iar ce de-al treilea fiind complet distrus. În această situație, nu a mai fost posibilă alimentarea cu apă a localității, reluarea serviciului fiind realizată în vara anului 1920.

În anul 1924 au fost derulate acțiunile necesare pentru suplimentarea capacității de pompare de la 40 l/s la 80 l/s.

În anul 1969, în incinta UAM, au fost executate: o stație de clorinare - 45 mp (nr. de inventar 122.047), o magazie - 24 mp (nr. de inventar 122.221) şi un atelier - 9 mp (clădirea supapei cu nr. de inventar 122.034) -PIF 1972.

În anul 1976 a fost dată în folosință clădirea stației de pompare Mărăcineni amplasată în incinta UAM (nr. inventar 122.045).

Tot în incinta UAM a fost construit un castel de apă care, după darea în folosință a uzinei noi de apă, a fost transformat în bazin de înmagazinare a combustibilului (păcură) necesar pentru funcționarea punctului termic.

În prezent dădirea UAM este dezafectată.

Clădirea în care funcționează restaurantul Zavaidoc nu este declarată monument istoric. Propunerea de dasare a unui monument istoric se face de către Direcția Județeană pentru Cultură Argeş. Municipiul Piteşti poate să-şi exercite dreptul de preempțiune, numai în cazul vânzării acestui imobil.

3. Muzeele din municipiul Piteşti sunt în administrarea Consiliul Județean Argeş şi funcționează după regulamentul de organizare aprobat de acesta. În consecință, municipiul Piteşti nu are alocate sume de bani din buget pentru muzee.

4. Platforma de colectare a gunoiului menajer din spatele blocului 38, cartier Craiovei a fost construită cu respectarea tuturor avizelor de mediu, privind distanța față de construcțiile din jur, în cadrul Proiectului Urban - Reabilitare infrastructură urbană.

Vom ține cont de propunerea dumneavoastră de relocare a acesteia însă timp de 5 ani nu se poate interveni pentu modificarea platformei de gunoi întrucât a fost executată într-un proiect finanțat din fonduri europene a cărui recepție finală este la cinci ani de la terminarea lucrărilor.

Secretar | *Şef serviciu administrație publică locală*
Andrei Cătălin Călugăru | *Bianca Maria Nițu*

SOLICITARE CĂTRE PRIMĂRIA MUNICIPIULUI PITEŞTI

Conform Lergii 544 privind accesul liber la informații, ca o completare la răspunsul trimis de dumneavoastră cu nr. 43806/03.10.2017, semnat de secretar Andrei Călugăru şi şef serviciu Bianca Niță, vă rugăm să completați răspunsul în sensul de a face câteva precizări.

1. În răspunsul dat omiteți să precizați data când aceste tancuri preluate fără plată de la Ministerul Apărării Naționale au fost depozitate în Plaja Tudor. Vă amintim noi că au trecut deja peste 2 ani de când acestea ruginesc, se degradează, iar în consecință, Primăria şi persoanele abilitate vor răspunde penal pentru neglijență şi distrugere datorită faptului că au trebut 2 ani fără a fi puse în locul necesar. Dacă nu vă folosesc, vă rugăm să dispuneți ca acestea să fie înapoiate Ministerului Apărării Naționale sau să fie dispuse în incinta Şcolii de Tancuri Piteşti, etc.

2. Cu privire la punctul 4 din adresă care se referă la „lucrarea de interes public aflată în spatele Blocului 38, Cartier Craiovei“ reprezentând „o copie unicat în România după opera lui Brâncuşi“, facem următoarea precizare:

- Aveți obligația nu de distrugere a acestei copii a unei opere de artă, indiferent cine a făcut-o, ci să o protejați. În acest context, vă rugăm să dispuneți efectuarea unor minime lucrări de punere în valoare. Acestea constau în: separarea cu un panou publicitar care să acopere lucrarea de gunoiul menajer. În acest context, vă rugăm să procedați ca intrarea pe această poartă să fie accesibilă vizitatorilor, piesele să fie reparate şi întreaga lucrare să fie îngrădită cu un gard de fier forjat care să permită accesul în incintă, dispunând suprimarea a 2-3 locuri de parcare care să marcheze calea de intrare pentru vizitare. De asemeni, cu minim de fonduri să dispuneți repararea pieselor actuale care sunt supuse degradării. Vă sugerăm ca această lucrare să fie înregistrată ca obiect de patrimoniu al municipiului Piteşti şi să o dați în administrarea Asociației de Locatari în care se află cele două blocuri între care se află complexul. Respectuos vă amintim faptul că Primăria Piteşti, prin primar şi compartimentul de administrație publică locală va purta răspunderea penală privind degradarea acestui obiect cultural, chiar dacă este o copie.

(continuare în pagina 10)

(urmare din pagina 9)

3. Cu privire la clădirea în care funcţionează Restaurantul Zavaidoc, care a avut ca scop prima Uzină Electrică de producerea a curentului electric la Piteşti, împreună cu terenul aferent, trebuie să constituie pentru primărie un obiect turistic de interes public care să rămână poate pentru eternitate, prin care se dovedeşte că Oraşul Piteşti s-a aflat printre primele care erau alimentate electric. Până când consilierilor locali le va veni vreo idee, „alta decât cea a mâncării“, vă sugerăm ca imediat să instalaţi o placă vizibilă care să indice faptul că în această clădire a funcţionat prima Uzină Electrică din Piteşti. Considerăm necesar ca Serviciul de Administraţie Publică Locală să inventarieze cât se poate de urgent, cu avizul arhitectului şef al Municipiului clădirile vechi care mai sunt în picioare şi care trebuie să prezinte interes pentru dezvoltarea turistică a Municipiului Piteşti. Facem această precizare pentru că Municipiul Piteşti trebuie să capete valenţe în primul rând turistice, având în vedere numărul mare de hoteluri şi pensiuni care asigură cazarea echipelor sportive care participă la competiţia de la Bascov. Vă reamintim faptul că din punct de vedere industrial, Piteştiul şi-a pierdut din importanţă datorită faptului că industria din Piteşti, de pe str. Depozitelor s-a mutat la Bascov.

4. Având în vedere precizările importante pe care generaţia actuală trebuie să le cunoască despre izvoarele care au alimentat cu apă potabilă Piteştiul, vă rugăm să aveţi în vedere următoarele: aceste izvoare sunt deosebit de importante pentru populaţia Piteştiului în viitor, ele fiind singurele izvoare eminamente ecologice. De aceea credem că ar fi absolut necesar ca acestea să fie decolmatate şi să existe chiar locuri sau blocuri alimentate cu apă plată de izvor.

De asemeni vă rugăm să precizaţi care este situaţia clădirii aflate pe malul Râului Argeş, unde s-au aflat pompele care pompau apa în oraş, unde se află aceste pompe, motivul pentru care această clădire se află în stare de degradare, care este regimul juridic al terenului, întru-cât în curtea clădirii a apărut un depozit de peturi şi alte materiale. Cine este proprietarul acestui teren, ce contract are, cine l-a semnat şi clauzele acestuia?

5. Aşa cum precizaţi, la punctul 2, în Nordul Municipiului, probabil pe raza comunei Mărăcineni se află şi fosta Uzină Electrică pentru alimentarea cu electricitate, clădire care a fost o perioadă a SC Electrica, ca o bază pentru pregătirea elevilor unui liceu. Tot în apropiere s-au aflat şi Castelul de Apă şi Uzina de Apă a Piteştiului, construită, aşa cum spuneţi dumneavoastră, în anul 1905. Având în vedere Legea monumentelor istorice 421, vă rugăm respectuos ca imediat să dispuneţi compartimentului administraţie publică locală să fie trecută prin Direcţia de Cultură a judeţului Argeş în rândul monumentelor istorice pentru evitarea degradării şi distrugerii. Vă amintim că în anul 2005 fostul director al Direcţiei de Cultură, domnul Sebastian, a întocmit o lucrare pentru păstrarea clădirilor vechi care reprezintă interes pentru posteritate. Printre aceste se află şi Uzina de Apă de la Mărăcineni, cu clădirile aferente pe care trebuie să o conservaţi şi chiar să devină o parte a Muzeului Judeţean. Aceasta până când Primăria Piteşti, ca un municipiu care se respectă, să intre şi să administreze muzeele de pe raza Municipiului Piteşti cum ar fi Teatrul, Muzeul Judeţean, Galeria de Artă. Este deosebit de grav faptul că Primăria Piteşti, având fonduri prin impozitele percepute, nu pot să aibă şi să răspundă de muzeele aflate pe raza municipiului. Primăria Piteşti nu este în stare în cadrul Teatrului să aibă o famfară proprie care, vara, să desfăşoare programe pentru public. Aceasta în condiţiile în care Famfara Teatrului participă la festivaluri ale famfarelor din întreaga lume.

6. Nu în ultimul rând vă reamintim faptul grav privind lipsa de interes a conducerii Primăriei şi a Consiliului Local, avându-se în vedere faptul că doar la cca. un km de Centrul Piteştiului curge Râul Argeş care trebuie regularizat, lacul trebuie decolmatat de către instituţiile abilitate, dar cu intervenţia energică a primarului. Considerăm imperios necesar ca Râul Argeş, în perimetrul celor 2 centrale hidro de la Bascov şi de la Piteşti, unde se află Lacul de acumulare Piteşti, Primăria să facă un proiect ambiţios prin fonduri europene privind construcţia pe malul de Vest al Râului Argeş, unde se află Cartierul Tudor, pe malul respectiv, pe piloni, să se construiască apartamente, iar actualele balastiere să dispară de pe partea de Est a municipiului, ele fiind o ruşine a edililor. Menţionăm faptul că în campania electorală a anilor 2008-2012, fostul deputat Boureanu a prezentat o schiţă de proiect privind această porţiune de râu prin construirea de locuri de agrement, pensiuni, mini hoteluri şi locuinţe pentru miliardari.

Iată doar câteva completări pe care am dori să le faceţi la adresa primită de noi care trebuie să contribuie la dezvoltarea impetuoasă a Municipiului Piteşti şi transformarea sa în oraş turistic. Cu privire la acest aspect, trebuie să constatăm lipsa de preocupare a Consiliului Local în primul rând privind dezvoltarea pe viitor a Municipiului pentru ca acesta să aibă venituri duble din dezvoltarea turistică, având în vedere poziţia geografică determinată de relief, de monumentele de istorie care trebuiesc puse în valoare, printre care şi acela că în Piteşti a fost Comandamentul Diviziei I Infanterie, cea mai importantă unitate a Armatei Române, al cărui comandant a fost Mareşalul Antonescu. De asemeni, vă rog să aveţi în vedere faptul că la Piteşti s-a aflat şi Regimentul 4 Argeş care s-a acoperit de glorie în Primul Război Mondial, fiind decorat de Regele Ferdinand I, lucru neglijat de actuala conducere a Municipiului. De asemeni, tot în Piteşti a existat prima Şcoală de Tancuri şi Auto din Istoria României înfiinţată după terminarea celui de-al Doilea Război Mondial de care conducerea Primăriei şi consilierii locali ar trebui să fie interesaţi.

Acestea sunt doar câteva din răspunsurile pe care dorim să le primim, împreună cu concluziile dumneavoastră mai detaliate, pe care le vom prezenta cititorilor piteşteni şi argeşeni, pentru că şi ei au dreptul să cunoască modul în care Primăria Piteşti, prin societăţile subordonate cheltuiesc banii cetăţenilor. Aceasta în condiţiile în care, aşa cum precizam, firma Salpitex care se ocupă de parcuri, grădini şi udarea străzilor este „repetentă“ la acest serviciu. Din informaţiile venite de la cetăţeni, aceştia sunt total nemulţumiţi de faptul că străzile în Piteşti, vara, nu sunt stropite în cursul nopţii decât uneori, deşi apa este la cca. 1 km, din Râul Argeş, iar Salpitex-ul decontează prin bugetul primăriei sume importante bani.

Aşteptăm răspunsul dumneavoastră pentru a fi publicat, la fel ca şi primul, în ziarul „Reflector argeşean“.

REDACŢIA

(urmare din pagina 1)

*întrebăm dacă judecătorii de la Curtea de Apel Piteşti, amintind în acest sens pe **„familia Viorel Terzea şi Anca Terzea“** care a avut un parcurs rapid de la Judecătoria Curtea de Argeş la Cureta de Apel pe două judeţe, Argeş, sau doamna judecător Adina Fundătureanu care „în galop“ a ajuns de la Judecătoria Câmpulung la Curtea de Apel Piteşti. Sau judecătorul Ion Rebeca care a ajuns aproape peste noapte de la Judecătoria Curtea de Argeş, sărind aproape peste Tribunal, ajungând la Curtea de Apel Piteşti. Iar nominalizările ar putea continua.*

*Mi se pare un lucru nefiresc, (din punctul de vedere al jurnalistului), cum este posibil ca un judecător ca Marius Andreescu, care este şi profesor de drept la Universitatea Piteşti şi judecător la Curtea de Apel Piteşti, să semneze un asemenea document împotriva modernizării justiţiei fără să treacă şi să facă propuneri la asociaţiile profesionale ale magistraţilor? Nu este posibil ca domnii judecători (cu tot respectul pe care îl purtăm justiţiei), să nu aibă habar de art. 126 care precizează faptul că **„justiţia se realizează prin Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie“** şi prin celelalte instanţe judecătoreşti.*

Oare justiţia argeşeană este o „fată mare“?

În ultimii ani, justiţia românească face eforturi disperate să-şi îmbunătăţească imaginea „prin forceps“, adică prin presiuni publice asupra cetăţenilor şi contribuabililor tot mai nemulţumiţi de actul de justiţie, săvârşit în primul rând de judecători. Aceştia, tot mai mulţi dintre ei, găsesc justificarea „puerilă“ că într-un proces trebuie să câştige una dintre părţi. Este foarte adevărat. Numai că în justiţia argeşeană, ca de altfel chiar în justiţia românească **„nu câştigă cine are dreptate“,** de cele mai multe ori câştigă cei care au pile, bani şi influenţă. Acest lucru este materializat prin actele normative „acoperitoare“ emise de justiţie prin care un petiţionar nemulţumit are drept să facă împotriva unei hotărâri judecătoreşti apel şi recurs.

Aceasta este justiţia, cu bunele şi cu relele ei. Niciodată în decursul istoriei justiţiei, de la Cuza încoace, judecătorul, care reprezintă „Dumnezeu pe pământ“, nu a fost aşa de controversat, atât ca persoană morală cât şi ca cel care împarte justiţia dumnezeiască pe pământ. Avem în vedere câteva exemple pe care presa le-a adus la cunoştinţă publică. Este vorba despre judecătorul de la Craiova care şi-a dat jos pantalonii în văzul publicului. Este vorba despre foarte mulţi judecători şi procurori care au făcut de râs actul de justiţie prin luare de mită sau foloase necuvenite, iar numărul lor raportat la numărul justiţiabililor din România este destul de mare. În prezent, justiţia nu este politizată decât în măsura în care judecătorul sau procurorul, atunci când este nominalizat să fie preşedinte al comisiei la alegerile locale sau parlamentare „se bucură“, de anumite favoruri „la faţa locului“ sau în viitor prin sprijinirea ocupării unor funcţii administrative de conducere ale unor parchete, judecătorii, etc. Doar în asemenea condiţii justiţia este politizată. În rest, „balivernele“ pe care le prezintă unii reprezentanţi ai media sunt doar nişte mediatizări ale actului politic pentru „adormirea opiniei publice“. Nu am văzut, şi cred că nu există în întreaga Românie, ca vreun politician de marcă să meargă în biroul vreunui preşedinte de judecătorie sau Curtea de Apel şi să-i ceară preşedintelui instituţiei vreun favor privind vreun proces. Dacă acest lucru se întâmplă vina o poartă doar judecătorul ca preşedinte al primei instanţe. Deja de la Tribunal, când sunt doi sau trei judecători, sau la instanţa superioară, cinci, mai greu poţi ca politician de marcă, să influenţezi actul juridic. Sigur că acesta se poat influenţa dacă acceptăm **„principiul de turmă“,** sau **„principiul soliadrităţii profesionale“,** sau, cum se spune pe româneşte, „o mână spală pe alta, şi amândouă faţa“. Sigur că există în justiţie influenţă, nu politică, ci datorită unor afinităţi de rudenie. În unele instanţe, şi chiar în unele parchete există grade de rudenie: soţi-soţie sau tată şi fiică la aceeaşi instanţă, aşa cum este cazul la Curtea de Apel Piteşti a domnului judecător Viorel Terzea şi cineva care îi poartă numele, Anca Terzea care probabil este vreo rudă de-a lui. Sigur că există grade de rudenie foarte apropiate între soţul judecător şi soţia avocat sau procuror, sau viceversa. Fără nicio discuţie că între acestea există căi de comunicare care într-un viitor mai îndepărtat sau mai apropiat poate să influenţeze grav actul de justiţie. Sigur că în ultimii 25 de ani taţii au încercat să-şi promoveze fiii sau fiicele, părinţii să-şi promoveze copiii în actul de justiţie, făcând facultăţi de drept. Acest lucru îl fac şi poliţiştii, mai puţin militarii, şi fără nicio discuţie, o bună parte din oamenii politici care „îşi împing“ copiii să le urmeze cariera politică. Acest lucru se poate opri atunci când părintele iese în afara politicii. Sigur că despre actul de justiţie, în Argeş, cu precădere la abuzurile „unor procurori“ se pot spune foarte multe. Aş aminti în acest sens actele de neîncepere a urmăririi penale emise de unii procurori şi confirmate de unii judecători atunci când statul a fost deposedat de unele bunuri. În acest sens aş aminti modul în care unii procurori care au semnat împotriva legilor justiţiei, au dispus să nu tragă la răspundere pe cei care au distrus şi au furat complexul de taurine de la Bascov, pe judecătorii ajunşi acum la Curtea de Apel Piteşti, care au dispus şi au hotărât furtul şi distrugerea patrimoniului Loceului Agricol din Curtea de Argeş, autori sunt procurorii Nicorina Magraon care a dat NUP sprijinită de doamna judecător, dacă nu greşesc, Pavelescu Alina. Nu putem trece cu vederea distrugerea căii ferate Vâlcele - Râmnicu Vâlcea, pagubă poate de sute de milioane de dolari. Sau unele „mărunţişuri“ cum este furtul cantonului de la Mănicești prin trafic de influenţă şi omisiune din partea Parchetului Curtea de Argeş reprezentat la timpul respectiv de domnul procuror Duţu care în pofida documentelor prezentate „a avut orbul găinilor“. Şi la Curtea de Apel Piteşti judecătorii secţiei civile, în mod selectiv, au judecat procesul unei persoane în vârstă ajunsă acum un an la 90 de an şi care şi-a strigat drepturile de proprietate asupra apartamentului, iar judecătorii decidenţi de la Curtea de Apel Piteşti, mai puţin doamna judecător Corina Pincu-Ifrim a făcut opinie separată. Numai că şi la Curtea de Apel Piteşti a funcţionat „principiul de turmă“, sau al solidarităţii profesionale. Petenta Ioniţă a murit cu dreptatea în coşciug. Acelaşi lucru l-a făcut şi domnul judecător Rebeca, care şi domnia sa, fiind în complet, manifestând spiritul de solidaritate judecătorească, a acceptat o nedreptate pe care probabil, dacă există Dumnezeu, va fi pedepsită pe lumea cealaltă.

Despre justiţia argeşeană şi sigur, despre justiţia românească, presa locală şi centrală, împărţită după principiul „să mâncăm şi noi ceva“ va scrie fiecare după „bucata de caşcaval“ sau după morala fiecărui jurnalist sau a conducerii publicaţiei.

O singură concluzie trebuie să tragă cei 146 de judecători şi procurori semnatari nemulţumiţi ai legilor justiţiei, atunci când procurorul care nu este magistrat, dar şi judecătorul care este magistrat acceptă în procesele penale ca referatul de aprobare a actului de cauzalitate să fie făcut de un agent de poliţie la un post de poliţie sau la o secţie de poliţie fără să aibă o pregătire juridică. Agentul de poliţie are obligaţia de a strânge doar probele solicitate de procuror, neavând calitatea să se pronunţe asupra actului de urmărire penală, dând indicaţii procurorului care sunt acceptate de judecător, cu privire la fapta penală săvârşită de un cetăţean.

În numerele viitoare vom prezenta dovezi din care să reiasă clar modul defectuos în care unii procurori şi unii judecător iau de bun, pronunţându-se pe baza concluziilor făcute de un agent de poliţie. Atunci ce doresc domnii semnatari împotriva actului justiţiei promovat de ministrul justiţiei, act care trebuie să ajungă la Comisia Juridică a celor două Camere, unde sunt judecători, spunem noi, cu experienţă? De aceea publicăm numele judecătorilor şi procurorilor care, fără să se consulte cu asociaţiile de magistraţi, fără să se consulte chiar cu unii specialişti în drept constituţional, au reuşit să tragă concluzia împotriva concluziei în care trebuie să ajungă aceste legi ale justiţiei. Acest lucru, prin faptul că şi magistraţii sunt oameni,

şi ei pot greşi, dar ei au obligaţia constituţională şi legală să se supună legii sau legilor. Ori autoritatea statului abilitată să facă legi o are Parlamentul şi numai Parlamentul care este organ legislativ suprem al statului şi nu fiecare procuror sau judecător de la instanţe.

Semnatarii memoriului şi-au făcut datoria. Au semnat pentru propriile lor privilegii, acelea fiind „netragerea la răspundere pentru greşeli"

Curtea de Apel
Costin-Andrei Stancu
Georgiana Nanu
Ioan Fundătureanu
Adina Fundătureanu
Mircea Stan
Nicoleta-Simona Păştin
Teodora Gheorghe Sorescu
Elena Popescu
Ionuţ Scarlat Comănescu
Viorel Terzea
Anca-Andreea Terzea
Jeana Dumitrache
Sanda Ursu
Corina Postelnicescu
Laura Ioniţă
Corina Pincu-Ifrim
Denisa Vîlvoi
Marius Andreescu
Carmen Anton
Corina-Georgiana Nuţă
Minodora Rusu
Ion Rebeca
Raluca-Elena Şimonescu-Diaconu.
Tribunalul Argeş:
Livia Mercan
Neacşa Ioana Mihaela
Ilenuţa Bădiceanu
George-Nicolae Ionescu
Cătălina Dan
Mihaela Dumitraşcu
Anton Elena
Emanuela Moşneanu-Comăneci
Duţă Aneta
Alexandru Bejan
Alina Mateescu
Nicoleta Căpităănescu
Andreea Diaconu
Dumitru-Daniel Argeşeanu.
Tribunalul Specializat Argeş:
Dana-Iuliana Stancu
Bărăila Roxana-Cristina
Mihaela Ungureanu
Ruxandra-Maria Ionescu
Stăiculescu Costinel.
Judecătoria Piteşti:
Camelia Pîrvu
Gabriela Apostol
Simona-Elena Podea
Melania-Cristina Rusu
Anca Dobre
Ana-Maria Rută
Alina Oprea
Luiza Mogoşanu
Ancuţa Zvorişteanu
Lucian Boieru
Andreia Ciurea
Livia Popescu
Florina Mitrofan
Anca Rădulescu
Gabriela Iordache
Ana-Maria Crînguş
Dragoş Crînguş
Mirela Niculescu
Ana-Maria Ciobanu
Cristina Ion
Alis Grădinariu
Ion Vaida
Ionuţ Tabacu
Andra Cojocaru
Teodorescu Oana
Mihaela Avram
Ana-Maria Dumbravă
Corina-Gabriela Iancu
George-Marian Tomescu.
Judecătoria Câmpulung:
Elena-Alina Austrianu
Adriana Caplan
Sanda Diaconescu
Violeta Nicolescu
Iuliana Popescu
Georgeta Roibu
Otilia Vişoiu
Elvira Zgreabăn
Judecătoria Curtea de Argeş
Bratu Marian-Mirel
Ion Constantin-Bogdan
Pavelescu Alina
Stana Corneliu-Adrian
Stiuca Ovidiu-Marian
Judecătoria Costeşti:
Olteanu Elena-Cornelia
Elena-Diana Florescu
Elena-Cristina Grigore
Dumitru Cristian-Bogdan
Robert-Nicolae Filionescu.
Parchetul de pe lângă Curtea de Apel:
Aldea Mihail
Stoica Alin
Coculescu Alexandru
Marin Sorinel
Bărbuceanu Cătălin
Anton Adrian.
Parchetul de pe lângă Tribunalul Argeş:
Ştefan-Marius Ionel
Ţuca Simona
Mădălina Pătru
Elena Vlad
Olaru Carmen-Mihaela
Vişan Florin-Daniel
Cioară Livia-Hortensia
Palaghia Laurenţiu
Prodănoiu Filofteia
Brînduşi Carmina
Arsene Cătălin
Chirvasiu Eleonora
Creţu Daniel.
Parchetul de pe lângă Judecătoria Piteşti:
Nedelea Isabela
Antonia Diaconu (delegată la DIICOT Structura Centrală)
Argeşanu Nicolae
Ciofrîngeanu Alexandra
Mihai Adrian
Nanu Vladimir
Chiţu Florin-Constantin
Hubert Alina
Sâvu Nicolae-Cristian
Dumitrescu Marilena
Gheorghe Mihai Andrei
Corina Dincă
Doina Popa
Raluca Vîlculescu
Cosmin Cristescu
Simona Florescu
Catalan Mihaela
Parchetul Curtea de Argeş
Magraon Nicorina
Victor Cristian
Marica Ionuţ
Puiulescu Constantin-Cosmin.
Parchetul Câmpulung:
Bănăţeanu Diana
Austrianu Mărgărit-Răzvan
Lobodan Remus
Gheorghe Daniel
Cotovelea Ion.
Parchetul Costeşti:
Topliceanu Mariana.
DIICOT Piteşti:
Valentin Preoteasa
Liana Armbruster
Mihaiela Olaru
Daniela Pop
Ştefan Balaban
Mihai-Oprea Ionela
Carmen Valimăreanu
Săndel Boţoghină
Valentin Mihai
Tatiana-Ionela Oprea-Mihai.
DNA Piteşti:
Angelica Paraschivescu.

Ne apropiem de ... „răvăşitul României“? Acum la sarbătorirea centenarului?

E clar că în România nu trebuie să fie linişte. Liniştea înseamnă şi bună rânduială, liniştea înseamnă şi o cât de câtă armonie socială. Şi, într-o ţară cu asemenea caracteristici este greu să învrăjbeşti, este imposibil să destabilizezi. Iar o Românie stabilă şi prosperă aici la răscruce de vânturi stă de veacuri ca un ghimpe în coasta şi în minţile atâtor neprieteni dinspre toate punctele cardinale. Şi tocmai de aceea trebuie săpat ocult şi cu osârdie la şantierul destabilizării. Iar metodele nu sunt ele prea variate şi nici cu prea multă isteţime alese, ba chiar sunt dezamăgitor de banale şi de monotone. Asta şi pentru că neprietenilor românilor nu le trebuie prea multă muncă pentru a-i învrăjbi deoarece o face şi singur. O cârtiţă ici, o alta strecurată dincolo şi misiunea neprietenului este ca şi îndeplinită. Nouă, Românilor, se pare că ne trebuie numai mari împrejurări sau dezastre pentru a ne demonstra unitatea şi frăţia de neam şi de obârşie. În rest, toţi ne dorim să fim primii şi cei mai buni în toate. Orice altă poziţie insuflă în mândria românului angoase şi suspiciuni de atac la persoană.

Cunoscând firea aceasta păcătoasă şi parcă din totdeauna a românului, cauză şi a prea deselor cedări în faţa oricăror hoarde, actualii şi mai vechii noştri neprieteni, avizi mereu de teritorii şi bunuri ce nu le-au aparţinut de drept niciodată, apasă pe pedala dezbinării pentru atingerea ţelurilor. Ţeluri care numai nobile nu sunt, deşi de fiecare dată au încercat şi, cred ei, au şi reuşit să acopere mizeria cu vorbe.

Să nu uităm că pe aceste meleaguri niciodată nu s-a declarat deschis că este pace şi armonie. Nu ne-a convins nimeni că o cale de urmat este în avantajul nostru, nici măcar atunci când rezultatele se vedeau cu ochiul liber şi perspectivele erau încurajatoare. Ne-am dorit întotdeauna mai binele, neglijând, de fiecare dată, spusa că mai binele este răul binelui. N-am tânjit niciodată la binele altuia, dar mereu ne-am dorit să fim mai performanţi decât acel altul, nefăcând altceva decât, parcă, să aşteptăm pronia cerească pe care nu o dată am invocat-o în variii forme şi procesiuni.

Dar, păcatul cel mai mare al nostru, al românilor, este, se pare, lipsa de profunzime. Ne lăsăm prea adesea îmbătaţi de aparenţe şi cumpăraţi de şi cu vorbe. Aşa şi numai aşa ne-am procopsit, în ultimii două sute de ani, numai cu oameni găunoşi, fanfaroni şi lipsiţi de idei strategice de bine pentru neam şi ţară, cocoţaţi prin numire sau chiar prin alegere în jilţuri şi divane, oameni care dacă nu şi-au urmărit propria şi imediata înavuţire s-au îmbătat cu aerul tare al „înălţimilor“ şi, fie au capotat sub tăişul ghilotinelor ori suspendarea spânzurătorilor, fie au populat lăzile de gunoi ale istoriei.

Cu suişuri şi coborâşuri, adesea ironizate de pana unor fini observatori de dinainte şi de după acel bard cu nume de poveste Anton Pan, poporul acesta aflat mereu sub pavăza prea protectoare a unicului Dumnezeu al tuturor neamurilor a cunoscut un mers ascendent, cu talentul de a se ridica din vremelnice prăbuşiri, dar şi cu „talentul“ de a-şi frâna momentele de avânt. Însă, ce se întâmplă, de apropape trei decenii, parcă nu a mai fost niciodată consemnat până acum, nu numai în istoria modernă a României, dar nici în cea de veacuri şi de milenii.

Cert este că istoria modernă a României nu a consemnat o situaţia ca aceasta de acum în care să nu mai avem în jurul nostru măcar un prieten, cât de inofensiv, dar prieten. Obişnuiam să spunem, până prin 1998-1999 că ne-am bucurat întotdeauna de prietenia sârbilor şi a Mării Negre. Ei bine, am reuşit să stricăm şi aceste neduşmănii, mai întâi prin acceptarea survolului teritoriului nostru de mijloace de luptă, cu arme criminale la bord, ale forţelor NATO pentru a face nişte nechemaţi ordine acolo unde până la acţiunea lor era bună ordine şi progres economic şi social, încheind astfel epoca de prietenie cu sârbii, iar pe Marea Neagră ne-am pierdut-o ca veşnică prietenă odată cu vânzarea către alţii a bogăţiilor ei încă nedescoperite.

Năimiţii de după 1989 ajunşi în fruntea bucatelor ţării, neluând în seamă dictonul: „nu ţi-l vrei prieten, nu ţi-l fă duşman“, au dus permanent, de aproape trei decenii, o politică de învrăjbire care seamănă al Naibii de bine cu povestea caprei râioase care ţine coada sus. De ce spun aceasta? O spun pentru că ne trezim acum că nu mai avem relaţii de bună-vecinătate cu nici unul din vecinii noştri imediaţi sau mijlociţi. Şi o mai spun pentru că, deşi am ajuns să fim o ţară fără armată proprie, ducem mereu o politică de provocare, mai ales a Rusiei, colosul căruia nu-i trebuie o noapte să ocupe întregul nostru teritoriu. În ce mă priveşte, nu mă poate convinge nimeni că desfiinţând stagiul militar obligatoriu şi trecând la aşa zisa armată profesionistă am înregistrat un progres calitativ pe fondul unui regres cantitativ. Nu s-a făcut niciun progres în dotarea acestei „noi“ armate. Tehnica noastră militară de azi este lipsită de suportul unei industrii proprii româneşti, iar rarele achiziţii de înzestrare au însemnat cumpărarea la preţuri ameţitoare a unor mijloace la mâna a doua sau chiar a treia.

Sistemul de recrutare şi de instruire este nemodernizat (ba chiar deprimant de primitiv), militarul de azi nefiind altceva decât un slujbaş (luaţi aminte, nu am zis un meseriaş) care vine opt ore la muncă, muncă despre care nici el nu ştie în ce constă, dar pentru care cere mereu şi mereu salariu şi pensii mai mari. Cu acest nărav, la moment de necesitate, să nu mire pe nimeni că un asemenea slujbaş, care odată cu trecerea timpului se încarcă cu din ce în ce mai multe angarale profesionale şi familiale şi, deci, cu nevoi financiare, „îşi face transferul“ la cel ce dă mai mult, fie el chiar vrăjmaşul din faţă-i.

A fi sau a nu fi Centenarul... sau... Preşedintele duşmanul Centenarului?

Ne apropiem cu paşi repezi de momentul în care ar trebui să sărbătorim un veac de la Marea Reunire a celor mai multora din teritoriile moştenite şi permanent ocupate de români. Mă tot întreb dacă vom mai apuca acest moment, chit că de el ne desparte doar un an şi o lună. Am ales în 2014 un preşedinte al României sperând că am ales răul cel mai mic. Dar de ce am ajuns să alegem între două rele? Pentru că aşa era planul. Plan croit de aiurea şi nu din România. Plan ce dorea ruperea acestei ţări încă din decembrie 1989 şi dacă atunci nu s-a izbutit, aduceţi-vă aminte că s-a mai încercat odată, la mijlocul lui martie 1990. Şi dacă nici atunci nu s-a găsit calea, a fost numai datorită eroismului unor români neaoşi din zona Mureşului, lăsaţi, parcă voit, de izbelişte de către noile autorităţi de la Bucureşti, prea timorate şi prea speriate să nu scape ciolanul din gură. Dar dorinţele neprietenilor nerealizate atunci au rămas permanent pe tabla de operaţii ca „măsuri cărora nu le-a venit încă momentul“. Iar acum, priviţi vă rog la cum se înfăţişează schema organizatorică din organigrama de conducere a statului român. Avem ca preşedinte un sas care numai la soarta României (că o fi ea mare sau deloc) nu-i este gândul. Să nu uităm că, în cele trei sau patru mandate de primar al urbei Sibiului nu a catadicsit niciodată să se afle în fruntea organizării sărbătoririi Zilei Naţionale de la 1 Decembrie. Al doilea om în stat, Preşedintele Senatului este preocupat mai mult de soarta liberalismului politic românesc (a cărui deviză din totdeauna a fost „prin noi înşine“, adică fiecare pentru el ceea ce te duce cu gândul la un sectarism feroce), al treilea om în stat, Preşedintele Camerei Deputaţilor, este mai atent la propria sa îmbogăţire şi de evitarea unor procese ce i-ar putea scoate la suprafaţă a unor posibile afaceri necurate. La conducerea serviciilor de forţă avem (cel puţin la jumătate din ele, şi fie şi numai după sonoritatea numelui) numai alogeni ce n-au făcut până acum dovada ataşamentului nestrămutat faţă de cauza României şi a românismului. Cea mai mare parte a măsurilor luate de guvernările de după 1989 au fost numai în răspăr cu interesele de moment şi de perspectivă ale României. Mă opresc aici deşi n-am ajuns la fundul sacului cu exemplele înstrăinării statului de popor.

După alegerile din 2016 a fost clar că preşedintele sas, care se dorea atunci şi n-a încetat să se dorească şi acum factotumul în statul român, nu va pune umărul la menţinerea liniştii în ţară şi nu va fi interesat de creşterea sectoarelor economice şi, pe această cale, la bunăstarea socială. Aduceţi-vă aminte de dorinţa liber exprimată de domnia sa că îşi doreşte, nici mai mult, nici mai puţin decât: „guvernul meu“, adică al său. Ce-şi doreşte să facă domnia sa cu acest guvern? Credeţi vreunul din dumneavoastră că doreşte să aducă raiul pe pământul străbun românesc? Să fim serioşi. Dacă această dorinţă l-ar roade, nu ar ieşi în stradă ca cel din urmă aventurier pentru dărâmarea guvernelor instalate ca urmare a unui algoritm reieşit din voinţa populară. Vântură în sus şi în jos ideea penalilor, (cuvânt gol de conţinut) uitând cu iupocrizie că nici domnia sa nu este prea curat şi că este cu probleme juridice nu chiar cuşere. Şi că aşa se afla şi atunci când a ajuns, fără merite doctrinare, în fruntea partidului liberalililor şi atunci când a candidat la alegerile prezidenţiale. Domnia sa uită că pierderea prin hotărâri judiciare a unor case dobândite prin căi murdare s-a produs chiar din funcţia de preşedinte şi nu s-a retras din jilţ, aşa cum o cere altora.

VICTOR VERNESCU

Profesor Ion Boştinaru - un volum de versuri în lucru

De la Corbeni pe Argeş în jos la vale

1. În obiceiurile noastre româneşti, răvăşitul oilor toamna ocupă un loc important. Când bacii simt că se apropie iarna, iar oile sunt pe înțărcate vestesc pe stăpânii ciopoarelor de mioare să urce la munte pentru Răvăşit şi aducerea oilor în sate. Acum posesorii de oi, de multe ori, împreună cu soțiile lor, urcă în munte. Bacii şi ciobanii îi aşteaptă la un ospăț deosebit din belşug cu bulzuri din brânză şi urdă cu jintiță stropite din plin cu țuică şi vin produse de săteni. Se cânta la cavale, fluiere şi se organizează o adevărata serbare câmpenească dând viață minunatelor jocuri tradiționale (sârba, brâul, jocul de doi, alunelul, banul mărăcine etc). Se separă oile, care sunt triste. Se fac toate socotelile şi se împarte brânza şi urda, separate oile pornesc uşor spre sate.

Se plătesc bacii şi personalul stânei, conform înțelegerilor din primăvară. Se încuie stânele şi munții rămân pustii până la anul ce urmează. Acum se aşterne o nedorită tristețe peste stână, peste vârfurile golaşe ale stâncilor, care păstrează nealterate toate amintirile anilor. Animalele sălbatice (urşii, lupii) coboară şi ei spre sate. Totul pare pustiu... şi tristețea e mare. În tinerețe am participat si eu la răvăşitul oilor în Muntele Ciocanu, unde baci era Ion Buiculeanu, ginerele lui Ion Arsenescu, cronicarul. Oile erau din Turburea, Berindeşti, Corbeni. Mi-au rămas amintiri de neuitat. Îmi era milă de măgari, care însoțeau oile şi duceau în spate toate bagajele de la stână până la casele ciobanilor. Aceştia erau ascultători ca nişte copii nevinovați. Acum ciopoarele pornesc spre sat cu berbecii în frunte, ale căror clopote de oțel şi bronz îngânau nişte melodii frumoase care se contopeau cu cântecele păsărilor din păduri şi sunt în aşa fel armonizate întocmai ca un Bolero de Ravel, care linişteşte sufletele oamenilor. 2. Cioara este un instrument făcut dintr-o prăjină mai lungă, cu care se pot culege fructele de pe crengile mai îndepărtate. Fructele culese se aşează în lădițe de lemn, care se depozitează în beciuri pentru consum în timpul iernii.

Toamna în frumoasele sate româneşti de munte

Urcă sătenii la munte
Că a sosit răvăşitul1
Acum bacii împart brânza
Toamna-şi arată sfârşitul.

Munții îmbracă haine albe,
Pletele nu le mai tund
Urşii poftesc la bârloage
Toate, toate... au un rând!

Coboară din vârf de munte
Bacii cu ale lor mioare
Frigu-ncepe să se arate
Cu cât noaptea e mai mare.

Pădurile de lângă sat
Îşi deschid porțile largi
Să adăpostească-n toamnă
Oile cu ai lor baci.

Bruma toamnei e aproape
Ne aduce sfânta veste
Că s-apropie zăpada
Prea mult timp chiar nu mai este

Ea ne trezeşte din visuri
Că s-au dus zilele calde
Se aşează în curând
Zâna cea cu haine albe!

Grădinile miros a poame coapte
Parcă ar fi scoase din cuptor
Sătenii îşi fac planurile-n şoapte
Cum să rostească recolta Adunată din ogor.

Culegătorii îşi proptesc scările în pomi
Leagă târnele în chingi
Se întind cu Cioara printre ramuri
Grădina pare a fi
Un muşuroi cu furnici.

Merele sun roşu aprins
Cum sunt obrajii fetelor nemăritate
Care parcă cer
Să fie SĂRUTATE!

PROF. ION BOŞTINARU

CONSTANTIN DOBROGEANU-GHEREA, PĂRINTE AL SOCIAL-DEMOCRAȚIEI ROMÂNEŞTI

Constantin Dobrogeanu-Gherea s-a născut 21 mai 1855 în satul Slavianka, Ekaterinoslav, Imperiul Rus, astăzi Ucraina – decedat la 7 mai 1920 la Bucureşti. A fost un scriitor şi fruntaş socialist român de origine evreiască. Numele lui real era Solomon Katz, în limba ucraineană Mihail Nikitici Kass.

Biografie

A fost unul dintre membrii marcanți ai Partidul Social Democrat Român, un critic literar prodigios, cunoscut pentru polemica sa cu Titu Maiorescu. Acesta susținea ideea artei pentru artă, în timp ce Constantin Dobrogeanu-Gherea era adeptul teoriei artei cu tendință. Lev Troțki îi face un portret special: „Printre miniştrii, diplomații sau prefecții din România, nu puțini sunt cei care au învățat alfabetul politic de la Gherea. Din fericire ei nu sunt singuri. Din 1890, Gherea a condus prima generație de muncitori socialişti români spre învățăturile marxismului. Gherea şi Rakovsky au fost primii care au îndreptat Partidele socialiste spre Revoluția din Rusia şi au inițiat un nou tip de partid socialist" . Prin lucrarea sa Neoiobăgia, devine unul dintre părinții sociologiei din România. Fiul său, Alexandru Dobrogeanu-Gherea, este unul dintre membrii fondatori ai Partidului Comunist Român.

Opera literară

În cele trei volume de studii critice publicate i se reține meritul de a fi introdus critica de analiză în literatura română, după modele franceze, critica practicată de Titu Maiorescu fiind caracterizată de unii critici actuali drept judecătorească. A fost influențat de contactul său cu literatura rusă, a comparat spre exemplu proza de analiză a lui Caragiale O făclie de Paşte cu romanele luiFiodor Dostoievski. A fost un adept al narodnicismului şi un precursor alsămănătorismului, jucând, totodată, un rol activ în mişcarea poporanistă. A deținut în proprietate restaurantul gării din Ploieşti, fapt ce îi dădea prilejul lui Titu Maiorescu să lanseze ironii la adresa competențelor sale critice, spunând că lui Gherea îi reuşesc mai bine sandvişurile decât articolele de critică literară, în timp ce Hasdeu, cu umorul său binecunoscut, spunea cămâncarea de la restaurantul criticului Gherea era „mai presus de orice critică". A fost unul din apropiații lui Ion Luca Caragiale şi a scris un articol foarte incitant în care a încercat să stabilească posibilele cauze sociale ale pesimismului lui Mihai Eminescu, acesta fiind unul din primele studii de receptare ale operei marelui poet. El poate fi considerat un precursor al criticii sociologice. Articolul său fundamental, o veritabilă „ars poetica" a criticii literare, rămâne „Asupra criticii". Principalele studii politice şi sociale pe care Dobrogeanu Gherea le-a adâncit se referă la lucrarea de importanță deosebită pentru România, intitulată „Neoiobăgia"-un studiu important privind problema agrară a României, apărută în anul 1910. A prezentat cel puțin 10 lucrări ştiințifice cu un profil al unei critici virulente privind societatea românească în perioada 1900-1916. Printre lucrările importante amintim: „Personalitatea şi morala în artă", „Tendenționismul şi Tezismul în artă", „Decepționismul în literatura română", „Cauzele pesimismului în literatură şi viață", „Idealurile sociale şi arta asupra mişcării literare şi ştiințifice „, precum şi „Munca creeatoare şi munca exercițiu".

PRELUARE DIN «REFLECTOR ARGEŞEAN» NR. 323 DIN 16-30 MAI 2016

NECROLOG

GENERAL MAIOR (R) NIŢU M. STAN

Născut pe meleagurile Jud.Olt - SÂRBII MĂGURA, într-o familie de oameni nevoiaşi la 14 Septembrie 1921, Gen.mr. (r) NITU M. STAN, şi-a urmat destinul.

A participat alături de camarazii săi din Regimentul 3 Infanterie - Garnizoana SLATINA - Jud. OLT, la luptele de la Cotul Donului - Ucraina, Iaşi, Cărei şi multe alte locuri de pe teritoriul României, Ungariei, Cehiei şi Slovaciei, unde „Ostaşii“ vremurilor au luptat pentru apărarea pământului strămoşesc şi şi-au dus cu cinste la îndeplinire jurământul depus în faţa drapelului ţării.

În luptele de la Iaşi - în plină primăvară, pe 31 Mai 1944, a fost rănit la picior. A stat 10 zile la Ambulanţa Diviziei a 11-a - aflată în clădirea Universităţii Alexandru Ioan Cuza. Fiind internat, a avut şansa să cunoască pe Regina Elena şi pe Măria Antonescu, care veneau să încurajeze şi să îmbărbăteze ostaşii răniţi.

Da, a ajuns cu frontul până în oraşul Zvolen- în Slovacia. A îndurat frigul în Munţii Tatra, dar nu a cedat. A luptat cu dârzenie şi încredere, alături de camarazii săi.

La toate întâlnirile - mai ales cele cu tinerii din şcoli, povestea cu lacrimi în ochi despre locurile unde a luptat, despre camarazii lăsaţi „la întâlnirea cu Dumnezeu“... pe acele meleaguri.

Povestea tinerilor despre drumul parcurs pe jos la terminarea războiului, cei 1200 km, până în patria mamă - ROMÂNIA, despre alte acte de vitejie la care a făcut faţă cu brio, alături de camarazii săi, în drumul vieţii, despre defilarea din 9 Mai 1945 pe sub Arcul de Triumf, despre Drapelul ROMÂNIEI arborat sus - la Cetatea Poenari, despre întâlnirea cu Preşedintele Klaus W. Iohannis în Sept. 2016 - la Mausoleul Mateiaş şi depunerea de coroane în memoria Eroilor căzuţi în Primul Război Mondial. Era o plăcere să-l asculţi.

Cât a trăit, Gen.mr.(r) Niţu M.Stan, împreună cu Consiliul Judeţean Argeş, a organizat excursii în toate locurile - încărcate de istorie, de pe teritoriul României şi nu numai. A fost o „istorie vie“ a celui de-al Doilea Război Mondial. Era cunoscut de toată ţara. Avea prieteni şi vechi camarazi peste tot.

A plecat liniştit, cu o schijă în umăr - drept amintire, cu sentimentul datoriei împlinite, la „marea întâlnire“ cu camarazii săi şi cu Dumnezeu.

Dumnezeu să-l odihnească în pace!

NUŞA CANTEMIR

Comunicat de presă

Urmărind comentariile apărute în media referitoare la susţinerea legii privind achiziţionarea de către Ministerul Culturii a „Ansamblului conacul Brătianu- Florica“, dorim să facem următoarele precizări:

1. Proiectul de lege a fost iniţiat ţinând cont de importanţa obiectivului amintit din punct de vedere cultural şi istoric, de necesitatea ca acesta să rămână în patrimoniul public, cât şi de lipsa fondurilor aferente la nivelul Consiliului Judeţean Argeş.

2. Iniţiativa legislativă aparţine parlamentarilor PSD Argeş, textul fiind întocmit cu sprijinul consilierilor judeţeni PSD.

3. Pe parcursul traseului de avizare în comisiile de specialitate, atât din Senat cât şi din Camera Deputaţilor, TOŢI parlamentarii PSD de Argeş din ambele legislaturi au susţinut proiectul, în condiţiile în care au fost destui „adversari“ ai iniţiativei pe parcursul dezbaterilor, mai ales în comisiile de specialitate.

4. Faptul că la votul final s- au alăturat şi parlamentari din celelalte formaţiuni politice nu face dacât să ne bucure şi să dovedească încă o dată că iniţiativa legislativă a avut sens.

5. Pe baza celor prezentate şi datorită faptului că iniţiativa a fost adoptată de Parlamentul României considerăm că orice discuţie privind „paternitatea adoptării legii“ devine lipsită de conţinut, mai ales că pe acest subiect, se pot interpreta toate declaraţiile publice. Ceea ce rămâne este decizia ca Judeţul Argeş să păstreze în patrimoniul public acest ansamblu.

6. Dorim să mulţumim tuturor celor care au susţinut iniţiativa legislativă şi să sperăm că până la finele anului în curs, după promulgarea legii, monumentul istoric argeşean să intre definitiv în patrimoniul public.

BIROUL DE PRESĂ PSD ARGEŞ

UMOR LA REFLECTOR

☺ ☺ ☺

Discuție între 2 evrei:
– Am auzut că noi evreii am scufundat Titanicul!
– Cum asta?!
– Cică, Iceberg ăla era de-al nostru…

☺ ☺ ☺

Bulă intră în bar :
-Bună ziua tuturor!
Barmanul: Bă nu vezi că eşti numai tu şi cu mine în bar?
Bulă: Aha… de băut la toată lumea!!! Plătesc eu!

☺ ☺ ☺

Un grup de turişti români făceau turul oraşului Praga. La un moment dat ghidul spune:
– În acest moment trecem pe lângă o renumită berărie pragheză.
Din mulțime se aude o voce:
– Şi de ce, mă rog frumos, trecem pe lângă??

☺ ☺ ☺

După cununie
– Iubitule, iți dai seama? vom sta împreună toată viața!
– Ei, hai…deja trecem la amenințări?!?

☺ ☺ ☺

– Foamea Mondială se va declanşa atunci când vor începe chinezii să mănânce cu lingura.

☺ ☺ ☺

În urma unei altercații între manifestanți şi forțele de ordine, un jandarm este adus la Urgență. Doctorul îl întreabă:
-Ce-ai pățit, domnule?
-Era prima mea misiune şi conform tradiției, am luat o piatră-n gură!

☺ ☺ ☺

- Care este diferența dintre o femeie şi o oglindă?
- Oglinda reflectă fără a vorbi; femeia vorbeşte fără a reflecta.

☺ ☺ ☺

Proverbe româneşti

- Bărbierul învață meseria pe capul proştilor.
- Barca cât este de veche tot mai trece-odată iazul/ Baba cât e de bătrână tot ar mai sări pârleazul
- Bătaia e ruptă din rai.
- Bătrânețe haine grele, cum să fac să scap de ele.
- Bătrânețile nu vin singure, ci cu multe nevoi.
- Beleaua stă pe capul omului ca păduchii pe câine.
- Binefacerile făcute altora nu trebuie reamintite.
- Binele ce-l faci cuiva, ți-l întoarce vremea care vine.
- Boala intră cu carul şi iese pe urechea acului.
- Boală lungă - moarte sigură!
- Bogatul nu crede săracului şi sătulul nu crede flămândului.
- Buba cap nu face până nu se coace.
- Bucuria trece repede, dar durerea nu se uită.
- Burta plină nu învață bine.

Rubrica de sănătate

Meteosensibilitatea, un strigăt de alarmă al organismului

A venit toamna şi simtiti asta până în măduva oaselor? Dacă da, e posibil să fiți meteosensibili. Dacă ştiți că aveți probleme de sănătate, precum cele cardiace, reumatice şi astmatice, spondiloza etc., luați în calcul riscul ca, la schimbarea vremii, să vă confruntați cu crize.

Meteosensbilitatea este un strigăt de alarmă al organismului. Este consecința unor dereglări diverse, acumulări de toxine, tensiuni fizice (musculare) şi psihologice etc., care duc la o stare generală de disconfort. Proporțional vorbind, meteosensibilitatea este de 3 ori mai frecventă în cazul femeilor decât al bărbaților.

Cauze şi simptome

Concret, meteosensibilitatea este declanşată de câmpurile electromagnetice care însoțesc schimbările meteorologice, dar şi de starea generală de sănătate. Aceste câmpuri electromagnetice sunt de fapt cele care duc la variații ale tensiunii arteriale şi probleme circulatorii, la dureri de cap şi stări de epuizare fizică, somnolență, depresii, amețeli, dificultăți de concentrare sau insomnie, la dureri osteoarticulare. Copiii care suferă de meteosensibilitate sunt somnolenți şi iritabili.

Ce este de făcut?

Încercați să refaceți capacitatea de adaptare a organismului dumneavoastră petrecând mai mult timp afară. Faceți sport măcar 30 de minute pe zi şi veți observa schimbări. Masajul şi alte metode terapeutice vă pot ajuta să depăşiți aceste momente mai dificile pentru sănătatea dumneavoastră. Curele balneare anuale, în zone ozonate, pot să diminueze neplăcerile provocate de meteosensibilitate.

Ce mâncăm?

Da, şi în caz de meteosensibilitate este important ce mâncăm. Specialiştii în nutritie ne spun că trebuie să avem o alimentație cât mai sănătoasă, săracă în grăsimi, cu multe fructe şi legume şi să evităm alcoolul. Hipertensivii trebuie să aibă grijă în plus la temperatura alimentelor – să nu fie foarte fierbinți – şi să nu conțină condimente. Oțetul de mere şi mierea în combinație cu legumele proaspete vă ajută să va detoxifiați organismul.

Poliţia în acţiune

Mandat pus în aplicare de poliţişti

În data de 13 octmbrie a.c., polițiştii din cadrul Serviciului Invstigații Criminale Argeş l-au identificat pe raza municipiului Piteşti, pe G.A., de 25 de ani, din comuna Teiu, pe numele căruia Judecătoria Topoloveni a emis un mandat de executare a pedepsei închisorii, bărbatul fiind condamnat la 3 ani şi 2 luni de închisoare pentru furt calificat. Cel în cauză a fost încarcerat la Penitenciarul Mioveni.

Măsuri de ordine asigurate de poliţişti

Poliţiştii de ordine publică şi poliție rutieră din cadrul Inspectoratului de Poliție Județean Argeş au acționat în data de 14 octombrie a.c., pentru prevenirea faptelor antisociale ce se pot comite în zone aglomerate, pentru fluidizarea traficului şi pentru prevenirea accidentelor rutiere.

Astfel polițişti din cadrul Secției 1 Poliție Piteşti şi Biroului Rutier Piteşti au acționat în zona Bisericii Sf. Vineri, din Piteşti, unde s-a desfăşurat o ceremonie religioasă organizată cu ocazia sărbătoririi hramului Sf. Paraschiva. La eveniment au participat aproximativ 500 persoane.

De asemenea polițiştii din cadrul din cadrul Secției nr.1 Poliție Piteşti au asigurat măsuri de ordine în Piața Vasile Milea, unde s-a desfăşurat un spectacol de muzică folclorică organizat cu ocazia ediției a XI-a a manifestării ,,Toamna Piteşteană". La eveniment au participat aproximativ 100 de persoane.

Totodată, polițiştii din cadrul Poliției Oraşului Costeşti şi Secției de Poliție Rurală Buzoeşti au acționat în comuna Miroşi cu ocazia organizării Târgului Anual de Vinerea Mare, manifestare la care au participat aproximativ 5000 de persoane.

Măsurile de ordine au fost asigurate în colaborare cu reprezentanți ai Inspectoratului Județean de Jandarmi Argeş.

Pe durata adunărilor publice nu au fost înregistrate evenimente negative.

Acţiuni pentru prevenirea delictelor silvice

Polițiştii din cadrul Serviciului de Ordine Publică Argeş, Secției de Poliție Rurală Valea Mare Pravăț şi Serviciului Rutier Argeş, împreună cu jandarmi din cadrul Inspectoratului Județean de Jandarmi Argeş şi reprezentanți ai Ocoalelor Silvice Câmpulung şi Păpuşa Rucăr, au desfăşurat o acțiune în zona localităților Lereşti, Stoeneşti, Valea Mare Pravăț, Bughea de Jos şi Bughea de Sus, pe linia respectării prevederilor legale referitoare la transportul şi exploatarea materialului lemnos.

Cu această ocazie au fost aplicate 27 de sancțiuni contravenționale, în valoare totală de 70.550 de lei, au fost confiscate 4 atelaje şi două motoferăstraie şi cantitatea totală de 14,807 m.c. material lemnos.

Totodată , în punctul Pârâul Văii Mari, au fost depistați T.C.S., de 51 de ani, T.I.S., de 30 de ani şi G.R.F., de 29 de ani, toți din localitatea Valea Mare Pravăț, în timp ce tăiau ilegal doi arbori esență anin, cu un volum total de 4,405 m.c..

În cauză a fost întocmit dosar penal conform art. 107 din Legea 46/2008.

Nimeni mai presus de lege

OAMENI CARE SFINŢESC LOCURI LA COSTEŞTI

Într-o dimineață frumoasă de toamnă românească, pe 6 Octombrie a.c., bunul meu prieten de la Costeşti – Nicolae Necşoiu, alături de dl.director Octavian Sachelarie, a avut ideea de a ne întâlni cu ,,OAMENI ADEVĂRAȚI" ai culturii româneşti la Biblioteca Județeană ,,Dinicu Golescu".

Aceşti ,,invitați speciali", au fost mlădițe ale distinsului **prof.dr. GHEOEGHE CEAUŞU** – originar din Costeşti.

Invitații noştri au fost prieteni buni cu **prof. GHEORGHE CEAUŞU**: actorul, profesorul, regizorul şi Omul **DAN PURIC**, Preşedintele Uniunii Cineaştilor din România – dl.prof**. Laurențiu Damian**, tânărul regizor **Andrei Teodorescu şi Ana Teodorescu**.

Toți invitații au vorbit despre tehnica **profesorului Gheorghe Ceauşu**, de a înțelege emoția şi valoarea sufletească, de a colabora cu calitățile fiecărui student sau colaborator, indiferent de vârsta acestuia. Din discuțiile cu **profesorul GHEOEGHE CEAUŞU**,distinsul Prof. Dan Puric spunea: ***,,valorile se pun la temelie***", ***,,cultura informației vine după 20 de ani***".

Dl. Laurențiu Damian, amintea **despre prof.GHEORGHE CEAUŞU** că avea un har anume de a modela tinerii studenți spre partea frumoasă a lucrurilor.Spunea: ***Imaginea ,,sunt cărțile mele".***

Actorul şi regizorul Dan Puric spunea ***,,spunemi cât valorezi, ca să-ți spun cine eşti",*** iar locul meritat al celui ce a fost **Prof.GHEORGHE CEAUŞU –** este **lângă L.Blaga, Țuțea, Cioran sau Brâncuşi.**

Discuțiile au fost ample , înclinate spre cultura sădită de Mentorul din Costeşti , argeşanul care merită mai multă atenție din partea locului.

CASA de CULTURĂ din COSTEŞTI, ar fi mândră să poată purta numele acestui OM de CULTURĂ, care a fost **prof.dr. GHEORGHE CEAUŞU**. Inițiativa şi munca depusă de dl.Nicolae Necşoiu în această privință, merită toată lauda.

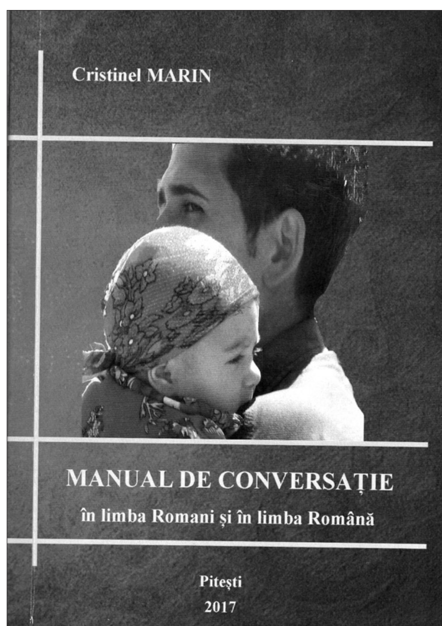
Să te bucuri profesore, acolo unde te afli, că ne-ai pus locurile natale şi cultura românească pe o treaptă superioară!

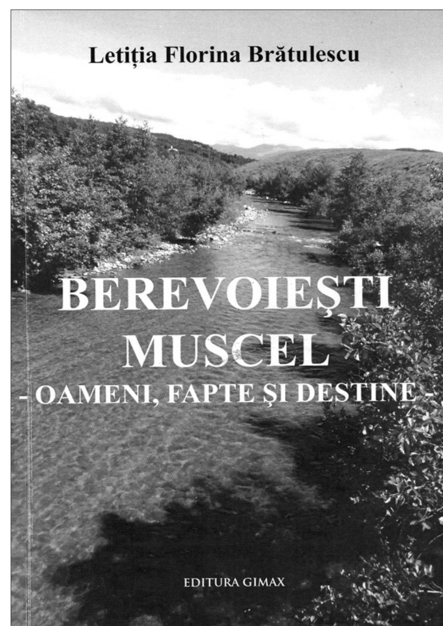
Mulțumim!

NUŞA CANTEMIR

Două apariţii editoriale

În prezența unui numeros public, recent au fost lansate două lucrări interesante la biblioteca Dinicu Golesu din Piteşti: MANUAL DE CONVERSAȚIE ÎN LIMBA ROMANI ŞI ÎN LIMBA ROMÂNĂ, autor Cristinel Marin şi BEREVOIEŞTI MUSCEL – OAMENI, FAPTE ŞI DESTINE, autoare Letiția Florina Brătulescu.

Despre prima carte pot afirma că aceasta consituie o noutate în domeniu deoarece nu am mai întâlnit o asemenea lucrare cu caracter lingvistic- literar şi care să fie utilă atât cetățenilor români cât şi locuitorilor țigani din țara noatră.

Autorul Cristinel Marin este el însuşi la origine rom, născut în anul 1970 în oraşul Costeşti, jud. Argeş, licențiat în drept, fiind un bun cunoscător al obiceiurilor şi al originilor țigăneşti de pe teritoriul României şi din aceste motive a considerat să elaboreze o lucrare utilă pentru ambele populații care, ca urmare a unei îndelungate convieţuri, aproape că nu mai există deosebiri culturale decât în mică măsură cu excepția limbii rome ce se foloseşte în cadru restrâns. Ca autor rom el nu face decât să continue tradiția unor scriitori argeşeni de aceaşi etnie, de exemplu Valerică Stănescu, un renumit prozator şi poet stabilit în Piteşti dar născut în condițiile vitrege ale deportării țiganilor în Transnistria.

În „CUVANT ÎNAINTE" Cristinel Marin arată că prin acest manual de conversație de limba romani „doreşte să scoată în relief că şi această limbă este frumoasă şi o poate învăța oricine doreşte, nu numai romii care nu ştiu această limbă din diferite considerente, poate că în familiile respective nu s-a vorbit limba romani, poate că părinții nu au dorit să-i învețe pe copii, dar sunt şi caste de romi care nu ştiu această limbă. Aş dori să arăt de unde ne tragem, de unde am venit, dacă avem un trecut, o istorie, pentru că foarte mulți oameni ne judecă greşit şi ne pun o etichetă şi ne disprețuiesc sau ne pun la zidul infamiei fără să ştie mai nimic despre noi, cine suntem şi de unde venim".

În ce priveşte cea de a doua lucrare BEREVOIEŞTI MUSCEL, autoarea Letiția Florina Brătulescu, este cunoscută publiclui argeşean şi nu numai, întrucât este la cea de a cincea carte scrisă şi tipărită, fiind o scriitoare apreciată continuând tradiția altor sriitori de seamă de pe meleagurile muscelene. Profesoară de limba franceză la Colegiul Național Ion Brătianu din Piteşti, doctor în filologie, prin ultima carte a încercat să scoată o mini monorafie a comunei Berevioeşti cu satele componente, cu istoria sa şi oamenii acestei localități.

„Prezentul volum, arată autoarea, este bazat pe fapte şi întâmplări reale, pe documente şi evenimente istorice, menit să pună în valoare frumusețea şi bogăția geografică, materială, culturală şi umană a comunei Berevoeşti, modul în care mințile luminate ale localității, intelectualii, oamenii de seamă şi gospodarii ei au contribuit, prin învățătură, muncă şi exemplu personal, la ridicarea nivelului moral, cultural şi economic al ei, este rezultatul unor cercetări şi discuții avute pe teren cu persoane avizate asupra problemelor prezentate, al unui studiu aprofundat al evenimentelor şi documentelor, în biblioteci şi arhive".

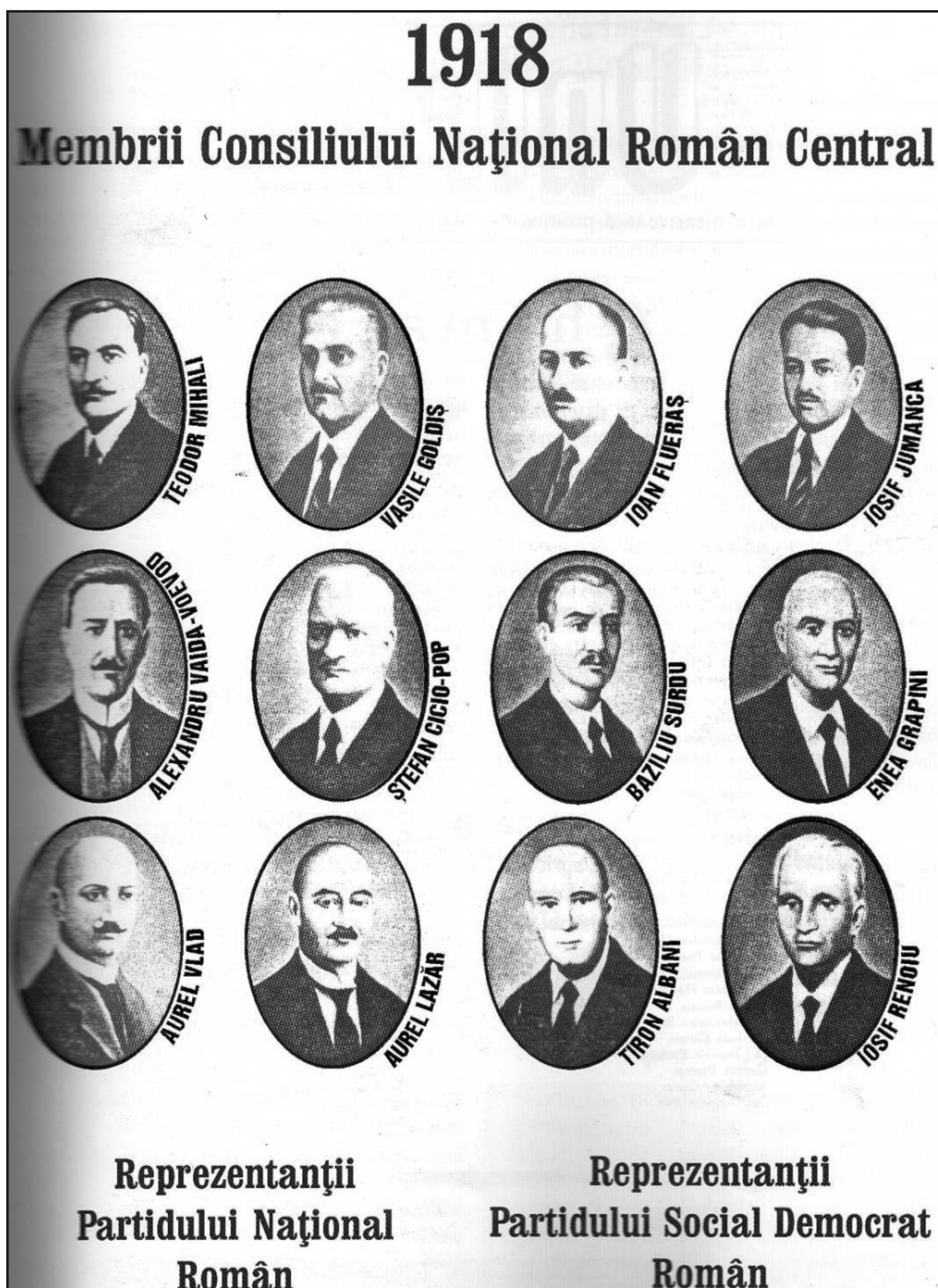
Originară din Berevoieşti, având adânci rădăcini în această comună prin părinți, bunici şi străbunici, alături de faptele şi evenimentele descrise, lucrarea conține numeroase documente şi fotografii ce atrag în mod plăcut lecturarea acestei cărți pentru cei care doresc să o facă.

CORNEL MIU

Ştiaţi că?

MAREA UNIRE DE LA 1 DECEMBRIE 1918 A FOST FĂCUTĂ DE DOUĂ PARTIDE: PARTIDUL SOCIAL DEMOCRAT ROMÂN (ACTUALUL PSD) ŞI PARTIDUL NAŢIONAL ROMÂN (ACTUALUL PRM)

Probabil că foarte puţini dintre români, deşi ne aflăm în pragul desfăşurării marelui eveniment al Unirii Principatelor Române din 1959, înfăptuită de colonelul Al.Ioan Cuza şi „Parlamentele celor două Principate“, cunosc că marea unire de la 1918 a fost făcută prin aportul esenţial al celor două partide nominalizate în titlu. Documentele pe care le prezentăm sunt publicate în paginile celei mai documentate reviste de istorie a românilor editată cu sârg de „Fundaţia Alba Iulia 1918 pentru unitatea şi integritatea României“. La acest act fundamental trebuie să precizăm că a stat interesul şi devotamentul unei mari părţi a populaţiei de origine ungurească din Transilvania. Aceştia, într-un elan deosebit, au editat în noiembrie 1918 la Arad, „Manifestul al marelui sfat al naţiunii Române din Ungaria şi Transilvania“, semnat de dr. Gh. Crişan ca secretar, iar ca preşedinte dr. Ştefan C. Pop. Această proclamaţie s-a adresat opiniei publice internaţionale, aducând la cunoştinţă că românii şi celelalte naţionalităţi din Transilvania şi-au luat soarta în propriile mâini şi vor apăra drepturile naţionale cu preţul vieţii, dacă va fi cazul. În aceste condiţii, este de neânţeles, cum în ultimii ani, s-a realizat dezbinarea dintre populaţia românească din Transilvania şi populaţia de origine maghiară, ajungându-se în anul 1990 la marile tulburări de la Târgu Mureş. Spaţiul nu ne permite să trecem în revistă modul de desfăşurare a evenimentelor unirii, cert este că în numărul 77 al revistei DACOROMANIA sunte prezentate documente clare şi fără echivoc cu privire la adeziunea tuturor minorităţilor de pe teritoriul României în vederea creării statului român „România Mare“, vis la care au visat înaintaşii transilvăneni Avram Iancu, Horea, Cloşca şi Crişan, precum şi revoluţionarii paşoptişti conduşi de Bălcescu. În aceste condiţii, la această dată, s-a împlinit visul de secole al domnitorului oltean Mihai Viteazu care, prin exemplul său, s-a încoronat în anul 1600 la Alba Iulia. De aceea, considerăm că în prezent întreaga noastră populaţie trebuie să aducă un omagiu reprezentanţilor celor două partide, uniţi în „Consiliul Naţional Român Central“, care chiar cu preţul vieţiia înfăptuit actul de la 1 Decembrie 1918. Ne punem întrebarea firească, unde sunteţi voi, urmaşi ai Partidului Social Democrat Român şi ai Partidului naţional Român? Ieşiţi la luptă pentru apărarea Naţiunii Române din rândul cărora fac parte şi cele 18 minorităţi.

DUMITRU CÂRCENI

PRELUARE DIN «REFLECTOR ARGEŞEAN» NR. 317 DIN 4-23 FEBRUARIE 2016

100 de ani de la campania de la Mărăşti, Mărăşeşti şi Oituz ~1917-2017~

Anul acesta se împlinesc 100 de ani de la campania militară dusă de România în anul 1917 pentru salvarea a ceea ce mai rămăsese din România, Moldova. După un an 1916 dramatic, Puterile Centrale au ocupat Dobrogea şi Ţara Românească. Frontul era stabilizat în sudul Moldovei. Antanta nu-şi onorase promisiunile făcute prin Convenţiile din 4 august 1916, iar România s-a văzut singură în faţa unor armate net superioare. Frontul de la Salonic nu a fost spart de anglo-francezi, iar Rusia nu a trimis armamentul promis şi nici nu a ajutat armata română să-şi apere integritatea teritorială. Guvernul şi familia regală au fost mutate la Iaşi şi cu mare greutate s-a refăcut armata decimată după campaniile din 1916. De data aceasta, Aliaţii au ajutat armata română prin misiunea militară franceză condusă de generalul Henry Berthelot.

Campania din vara lui 1917 a fost un succes pentru că a apărat statul român atâta cât mai era. Intenţia generalilor români era de a purta şi o ofensivă împotriva Puterilor Centrale cu scopul eliberării teritoriilor româneşti aflate sub ocupaţie militară. Acest deziderat nu a fost posibil deoarece Rusia nu ne putea oferi sprijin, ea confruntându-se cu un val de nemulţumiri care au condus la izbucnirea revoluţiei ce avea s-o scoată definitiv din război.

Campania din vara lui 1917 avea să spele întrucâtva ruşinea pe care armata română a suferit-o la Turtucaia în 1916. Cu armamentul existent şi cu cel primit de la Aliaţi s-au putut înzestra 15 divizii de infanterie şi două de cavalerie, comparabile ca valoare cu marile unităţi germane, cu care trupele române aveau să se măsoare curând. Cu avioanele noi primite din Franţa, a fost reorganizată şi înzestrată aeronautica română. O contribuţie importantă la reorganizarea şi instruirea superioară a armatei noastre au adus-o şi ofiţerii din misiunea militară franceză, condusă de generalul Berthelot, trimisă la cererea guvernului român. În tot cursul iernii şi primăverii anului 1917, paralel cu procesul de reorganizare şi înzestrare a unităţilor şi marilor unităţi s-a continuat instruirea trupelor şi a cadrelor de comandă urmărindu-se însuşirea noilor metode şi procedee de luptă, precum şi, mânuirea noului armament din dotare (mitraliere, puşti-mitralieră, grenade, diverse tipuri de guri de foc de artilerie etc). Printr-un suprem efort al întregii naţiuni s-a reuşit ca, într-o perioadă relativ scurtă, armata română să-şi schimbe complet înfăţişarea.

Prima bătălie din campanie, cea de la Mărăşti desfăşurată de Armata a 2-a, condusă de generalul Averescu începea pe data de 11/24 iulie 1917 fiind susţinută de Armata a 4-a rusă şi a luat prin surprindere pe adversar, convins că nici românii nici ruşii nu mai erau capabili de un efort ofensiv. Deşi a fost întreruptă din cauza guvernului lui Kerenski, care a suspendat toate operaţiunile militare ruseşti, totuşi bătălia s-a soldat cu cucerirea a 500 km2 cu 30 de sate. Şi a fost o cotitură deoarece era pentru prima dată după 11 luni de la intrarea României în război când obţineau o victorie şi inamicul ceda în faţa lor.

Bătălia de la Mărăşeşti a fost episodul cel mai glorios al războiului. Meritul acestei victorii aparţine generalilor Constantin Cristescu şi Eremia Grigorescu. Bătălia a început pe 24 iulie/6 august şi a durat mai bine de două săptămâni. Diviziile române 10 şi 13 au avut un rol decisiv în acoperirea trupelor ruse care se retrăgeau de pe front. Armata I-a română a fost condusă de generalul Grigorescu foarte iubit de soldaţi, el fiind cel care a impus în faţa Mărăşeştilor deviza celebră la Oituz în 1916 devenită acum «Nici pe-aici nu se trece!» Victoria armatei române la Mărăşeşti a avut un puternic ecou peste hotare, fîind apreciată, pe bună dreptate, printre cele mai importante succese ale Aliaţilor împotriva Puterilor Centrale. Exprimând impresia profundă produsă în întreaga lume de bravura, ostaşilor noştri, ziarul englez „Times“ scria la 17 august 1917 ca „românii s-au bătut cu un eroism mai presus de orice laudă. Soldaţii germani au fost atât de violent atacaţi, încât aruncau armele pentru a fugi mai iute ca să nu fie făcuţi prizonieri. Aceasta este lovitura cea mai importantă pe care au primit-o germanii în răsăritul Europei“.

În dimineaţa de 26 iulie 1917, la două zile după declanşarea bătăliei de la Mărăşeşti, inamicul a trecut la ofensiva şi în valea Oituzului, atacând poziţiile apărate de trupele Armatei a 2-a române. Ca şi la Mărăşeşti, în bătălia de la Oituz duşmanul fusese înfrânt. Deşi, cu preţul unor pierderi însemnate, el reuşise un succes tactic limitat, pătrunzând pe o adâncime de circa 6 km, planurile sale operativ-strategice se prăbuşiseră total. Comunicaţiile din valea Trotuşului ca şi întreaga regiune cu resursele ei de petrol şi cărbune rămăseseră în mâinile românilor. Victoria de la Oituz din vara anului 1917 s-a datorat aceloraşi factori care au hotărât succesul armatei romane în celelalte două mari bătălii. Ca şi la Mărăşti şi Mărăşeşti, s-au manifestat alesele calităţi ostăşeşti ale luptătorilor români, patriotismul lor fierbinte, dorinţa arzătoare de a stăvili şi zdrobi forţele duşmane. Şi la Oituz au fost definitiv înmormântate speranţele şi planurile comandamentului Puterilor Centrale de a obţine un succes hotărâtor pe frontul român.

Din păcate, avantajul militar şi moral pe care l-au obţinut românii după această strălucită campanie, nu a putut fi valorificat deoarece România va pierde sprijinul armatei ruse. Încă din timpul campaniei trupele ruseşti s-au retras în dezordine la ordinul guvernului Kerenski, iar armata română a fost lăsată singură. Rusia încheie armistiţiul şi apoi pacea separată cu Puterile Centrale la Brest-Litovsk forţând România să încheie şi ea pace separată. Campania din 1917 rămâne însă cea mai glorioasă pagină a războiului pentru reîntregirea naţională. În cinstea eroilor căzuţi în anul 1917 s-a ridicat la Mărăşeşti Mausoleul, a cărui piatră de temelie a fost aşezată la 6 august 1923. El adăposteşte, în cele 154 de cripte individuale şi nouă comune, dispuse radial pe 18 coloane, rămăşiţele pământeşti a 5.073 de ostaşi şi ofiţeri, printre care şi cele ale fetiţei-erou Măriuca Zaharia. În parcul mausoleului se află mormântul eroului necunoscut, simbol pentru toţi eroii care au pierit pentru patrie fără a li se cunoaşte identitatea, iar în apropiere, într-un edificiu mai nou, există un muzeu al armelor. Pe frontispiciu se află înscrise cuvintele „Întru Slava Eroilor Neamului“ şi apar indicate numele localităţilor unde s-au purtat principalele bătălii de pe frontul românesc în primul război mondial.

PROF. CETEAN DANIELA

PRELUAT DIN REVISTA „DACOROMANIA“, NR. 84

Guvernanţi, salvaţi şi sprijiniţi cartea şi presa scrisă!

REVISTA PRESEI LOCALE

Ziarul „GHERILA“

Fostul şef al DNA Piteşti, anchetat de Inspecţia Judiciară

Inspecția Judiciară a dispus începerea cercetă¬rii disciplinare în cazul procurorului şef adjunct al DNA, Călin Nistor, şi al procurorului revocat din DNA Mihaela Moraru Iorga, au anunțat, săptămâna trecută reprezentanții IJ. „La finaliza¬rea cercetării disciplinare, în funcție de rezulta-tul verificărilor, inspectorii judiciari pot dispune fie admiterea sesizării, prin exercitarea acțiunii disciplinare şi sesizarea Secției pentru procurori în materie disciplinară a CSM, fie respingerea sesizării în cazul în care se constată ca nu sunt îndeplinite condițiile pentru exercitarea acțiunii disciplinare“, mentiionează IJ, fără a face alte precizări legate de motivele declanşării cercetării disciplinare care îi vizează pe procurorul Călin Nistor, adjunctul Laurei Codruța Kovesi la conducerea DNA şi pe procurorul Mihaiela Moraru Iorga. Călin Nistor este fost şef al DNA Piteşti, originar din Drăgăsani, Vâlcea.

I.M.

Ziarul „IMPULS DE ARGEŞ“

DNA a cerut noi documente pentru afacerile firmei Coral Impex

Potrivit surselor noastre, în urmă cu două săptămâni, procurorii de la DNA Piteşti au solicitat administrației piteştene să le fie puse la dispoziție noi documente cu privire la banii care au plecat din bugetul Piteştiutui către firma Coral Impex, în perioada în care, la butoanele Primăriei Piteşti, se afla cuplul de vis, Tudor Pendiuc -Carmen Lis. Până în momentul de față, cu subsemnatul în fața anchetatorilor au dat mai mulți angajați ai Direcției Tehnice din cadrul Primăriei Piteşti, care, în trecut, au avut proasta inspirație de a semna mai multe documente în care apărea numele firmei de deratizare şi dezinsectie a cărei filială piteşteană este în continuare condusă de Mihaela Pintea, fostă Roşea, nimeni alta decât sora lui Carmen Lis.

ADI ILINCA

Mihai Anghel - noul şef al Circulaţiei

Recent, la conducerea Serviciului Rutier Argeş a fost împuter¬nicit, pentru o perioadă de şase luni, subcomisarul Mihai Anghel, care a preluat funcția de conducere a polițiştilor de la circulație până la organizarea unui concurs pentru ocuparea râvnitului post de conducere. După ce comisarul şef Marian Badea a promovat examenul pentru funcția de director adjunct al Direcției Rutiere din Cadrul Inspectoratului General al Poliției Române, la comanda poliției rutiere a rămas, pentru puțin timp, comisarul şef Ovidiu Drăgoi. Ulterior, conducerea IPJ Argeş a stabilit că cel mai potrivit pentru acest post este subcomisarul Mihai Anghel, care în trecut a fost subofițer la acelaşi serviciu şi cunoaşte toate tainele muncii de polițist. Ulterior, în urma unor examene, a devenit ofițer, iar în urmă cu trei ani a fost avansat de la gradul de inspector principal la gradul de subcomisar.

CRISTIAN MIHALCEA

Ziarul „ANCHETA“

Magistraţii argeşeni cer retragerea proiectului de modificare a legilor justiţiei

După ce la începutul anului sute de mii de români au ieşit în stradă pentru a protesta împotriva schimbării legilor justiției, guvernanții o țin una şi bună că aceste acte normative trebuie musai modifica¬te. Deşi la momentul respectiv, după retragerea celebrei ordonanțe care îi scăpa de dosare pe mulți dintre aleşi, au promis că viitoarele schimbări ale legilor justiției se vor face cu consultarea magistraților se pare că nici de această dată vocea judecătorilor şi a procurori¬lor nu a fost luată în seamă. Dovadă, faptul că ministrul Justiției, Tudorel Toader, a ales să ignore complet avizul negativ al Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la modificările propuse, anunțând că oricum trimite proiectul în parlament aşa cum este. În replică, mai bine de jumătate din magistrații din întreaga țară, într-un demers fără precedent, au semnat un memoriu pe care l-au înaintat ministrului Tudorel Toader şi premierului Tudose, în care solicită retragerea proiectului în forma propusă de Ministerul Justiției. Printre aceştia se numără şi 146 de judecători şi procurori argeşeni, iar lista continuă să crească.

NADIA CIOCHINĂ

Revista „CURTEA DE ARGEŞ“

Din sumarul revistei de cultură

Ziarul „ANCHETA“

Primarii îi vor pe parlamentari în teritoriu

„Să vină toţi, că iau bani mulţi!“

Primarii argeşeni au subliniat în mai multe rânduri că nu simt sprijinul aleşilor din parlament. Deşi au alergat cu fieca¬re candidat prin localitățile lor, când s-a încheiat campania, au fost dați uitării, aşa cum s-a întâmplat de fiecare dată. Primarul comunei Albota, Ion Dumitru, care este şi preşedintele filialei argeşene a Asociației Comunelor din România, i-a cerut prefec¬tului Emilian Dragnea să îi cheme şi pe parlamentari la şedințe¬le cu primarii. „Propun să mutați vinerea Colegiul Prefectural şi să îi chemați pe parlamentari să ia parte la şedință. Ar trebui să fie obligatorie această prezență. Şi să vină toți, că iau bani mulți! Aşa nu o să mai lătrăm nici noi degeaba. Vor afla şi ei cu ce ne confruntăm şi de ce avem nevoie. A trecut un an de când au fost aleşi ca deputați şi senatori şi nu a venit unul să ne întrebe cu ce probleme ne confruntăm!“ a declarat Ducele, în aplauzele colegilor primari, care au subscris acestei solicitări.

OANA BAHRIM

26 OCTOMBRIE - MAREA SĂRBĂTOARE ORTODOXĂ - „SFÂNTUL DUMITRU“

Cu ocazia „Sfântului Dumitru“, Primarul GHEORGHE STANCU, în numele colectivului de angajaţi ai Primăriei Bascov, urează tuturor cetăţenilor care îşi serbează ziua numelui, un călduros şi sincer „La mulţi ani!“

Primarul Oraşului Mioveni, ION GEORGESCU, urează cetăţenilor din oraşul Mioveni şi din judeţul Argeş, care poartă numele Sfântului Dumitru, să aibă parte numai de bucurii, împliniri şi fericire! „La mulţi ani!“

Primarul comunei Brăduleţ - ALECU EVLAMPIE, urează cetăţenilor din această comună, cu ocazia „Sfântului Dumitru“, un călduros „LA MULŢI ANI!“ şi împlinirea tuturor dorinţelor!

Notarul public GRANCIU AUREL, urează argeşenilor, cu ocazia „Sfântului Dumitru“ „La mulţi ani“!

Biroul Judecătoresc VASILE IORDACHE, transmite tuturor cetăţenilor judeţului Argeş, cu numele „Sfântului Dumitru“, cele mai sincere urări de bine, împlinire şi sănătate! „La mulţi ani!“

NICOLAE OIŢĂ, director general al SC ARGINTEX Piteşti SA, urează angajaţilor, clientelor şi prietenilor, cu ocazia „Sfântului Dumitru“, un călduros „LA MULŢI ANI!“

GHEORGHE BREBEANU, primarul comunei Runcu de Dâmboviţa, urează tuturor celor ce îţi serbează ziua numelui, cu ocazia „Sfântului Dumitru“, fericire şi împliniri!

Primarul comunei Bogaţi, ION GÂRLEANU, urează tuturor sărbătoriţilor, cu ocazia „Sfântului Dumitru“, o viaţă senină ca o zi de primăvară! „La mulţi ani“!

DUMITRU SECĂREANU, primarul comunei Dâmbovicioara, urează consătenilor şi argeşenilor ce poartă numele Sfântului Dumitru, să aibă parte numai de bucurii, împliniri şi fericire! „La mulţi ani“!

Cu ocazia „Sfântului Dumitru“, aleasa cetăţenilor oraşului Ştefăneşti, doamna Ioana Jenica Dumitru, urează tuturor sărbătoriţilor, tradiţionalul „La mulţi ani“ şi fericire!

ION DUMITRU, primarul comunei Albota, urează tuturor sărbătoriţilor, cu ocazia „Sfântului Dumitru“, fericire şi împlinirea tuturor dorinţelor! „La mulţi ani“!

ION IONESCU, primarul comunei Cicăneşti, transmite cu ocazia „Sfântului Dumitru“, fericire şi numai bucurii! „La mulţi ani“!

Cu ocazia „Sfântului Dumitru“, primarul comunei Stoeneşti, MARIN ION, transmite sincere urări de sănătate şi fericire! „La mulţi ani!“

Primarul comunei Valea Iaşului, domnul BARBU NICOLAE, urează un „La mulţi ani fericiţi“ tuturor argeşenilor care îşi serbează numele, de Sfântul Dumitru!

Primarul IONEL DULAMĂ, al comunei Rucăr, urează cetăţenilor, cu ocazia „Sfântului Dumitru“, tradiţionalul „La mulţi ani!“ şi o viaţă senină ca o zi de primăvară!

CASA DE AJUTOR RECIPROC a pensionarilor militari, prin preşedinte col. (r) Brezan Ioan, urează tuturor care îşi serbează ziua numelui de Sfântul Dumitru, tradiţionalul „La mulţi ani“!

Primarul comunei Băiculeşti - NICOLAE DRAGNEA urează cetăţenilor din comună, care îşi serbează ziua numelui cu ocazia Sfântului Dumitru, fericire şi numai bucurii! „La mulţi ani“!

Primarul comunei Muşeteşti, CONSTANTIN OANCEA – urează tuturor locuitorilor comunei, un călduros „La Mulţi Ani!“, cu ocazia sărbătorii Sfântului Dumitru.

Primarul nou ales la Primăria Coşeşti în alegerile din anul 2016, domnul Florin Petre, urează tuturor cetăţenilor, călduroase mulţumiri cu privire la alegerea sa, şi un sincer „La mulţi ani!“ cu ocazia marii sărbători de Sfântul Dumitru!

Viceprimarul comunei Domneşti, Ion Zăvoianu, urează tuturor cetăţenilor comunei, cu ocazia „Sfântului Dumitru“, tradiţionalul şi nemuritorul „La mulţi ani!“

Următoarea apariţie - 7 noiembrie 2017